

ΚΑΛΗΣΠΕΡΑ ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ ΣΤΙΓΜΕΣ ΣΤΗΝ CHINATOWN ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η ΩΡΑ ΤΟΥ DIGITAL. ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Δευτέρα 20 Νοεμβρίου 2006
Αρ. φύλλου 192

Έκδοση του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

47th Thessaloniki
International
Film Festival

JAMESON
IRISH WHISKEY

ΧΟΡΗΓΟΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΟ JAMESON ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΟΛΕΑ ΣΤΟ 47ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

στις 17-26 Νοεμβρίου 2006

Ο κινηματογράφος είναι η τέχνη που ρίχνει ένα διαφορετικό φως στην καθημερινότητά μας. Μας επιτρέπει να δούμε πέρα από τα προφανή. Για 47η συνεχή χρονιά ο κινηματογράφος γιορτάζει και φέτος στη Θεσσαλονίκη.

Το Jameson χορηγός των "Βραβείων κοινού καλύτερης Ξένης, Ελληνικής και Βαλκανικής ταινίας" υποστηρίζει με συνέπεια αυτό το σπουδαίο καλλιτεχνικό γεγονός.

Αφεθείτε στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζήστε δυνατές συγκινήσεις παρέα με το Jameson.

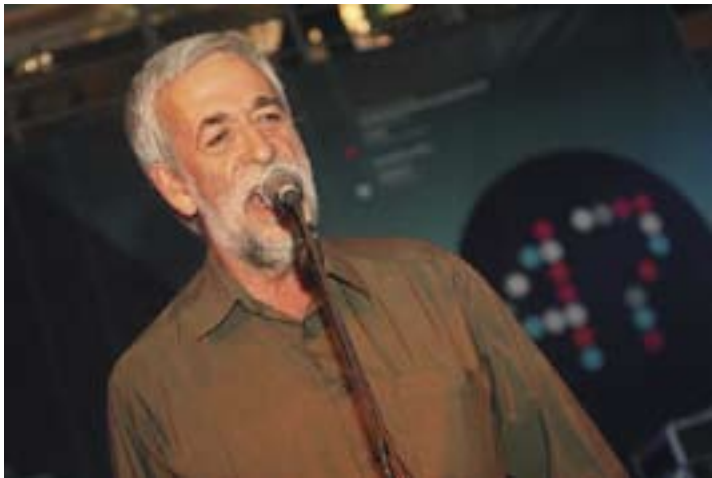
www.Jamesonwhiskey.com

BEYOND THE OBVIOUS

Απολαύστε υπεύθυνα

Μέρες κουλτούρας και εκτόνωσης. Και αν συχνάζω στα μικρά καφέ κι εσύ στη Μυροβόλο, ένα είναι σίγουρο, τώρα έχω την ευκαιρία να συχνάζω στις γειτονιές του κόσμου. Η φωνή του Μπακιρτζή σε συνδυασμό με το κρασί και την αφόρητη ζέση μου έδωσαν το εισιτήριο στο χέρι το βράδυ του Σαββάτου. Η ιδανική ζωή για 10 μέρες. Για μένα, για τους επώνυμους και τους ανώνυμους. Η κ Δέσποινα Μουζάκη εκεί και παντού. Πως προλαβαίνει, σκέφτομαι, μονολογώ και προχωρώ.

Τρέχω να προλάβω το αδύνατο. Να είμαι δηλαδή παντού.

Στα εγκαίνια δύο εκθέσεων το ίδιο βράδυ, έγινε το αδιαχώρητο. Ο κόσμος περίμενε έξω στο δρόμο. Στο Μπέη Χαμάμ στις 19.00 στην έκθεση της Λήδας Παπακωνσταντίνου Performance, Film, Video, 1968-2004, το κλίμα μυσταγωγικό, το catering απουσίαζε μετά από επιθυμία της καλλιτέχνιδας, τα λουκουμάκια και η γαβάθα με το νερό, όμως, όπως απαιτήσε, ήταν εκεί στην ειδική γαβάθα και τα τίμησαν οι πάντες...

Ήμουν μη με ρωτάτε πώς, διακινισμό να το πω(;) και στο Γενί Τζαμί στις 21.00 στην έκθεση του Γιαν Σβανγκμάγιερ «Το μάτι της φαντασίας, το χέρι της φαντασίας», αγώνα ταχύτητας έδωσα να φτάσω αλλά ο κόπος άξιζε. Και αυτό που άξιζε περισσότερο ήταν τα πρόσωπα του κόσμου που έβλεπα να κοιτάζουν με περιέργεια και ενδιαφέρον το τρομερό masturbation machine του Σβανγκμάγιερ, ή μήπως η κυρία με το λευκό κοστούμι και το ασύλληπτο καπέλο, που έμοιαζε να ξεπήδησε μέσα από κάποιο έργο του μεγάλου δημιουργού;

Λίγο πριν τα εγκαίνια, ο Γιαν Σβανγκμάγιερ και η παρέα του έπιναν χύμα κρασί στο Κουτούκι της Χαράς στην Κατούνη και έμαθα – μη με ρωτάτε πώς – ότι πολύ το χάρηκαν. Χαίρομαι που αυτές τις μέρες η ίδια παρέα ανακάλυψε την Τσέικη μπυραρία στη Συγγρού, αλλά θυμώνω που δε γνώριζα την ύπαρξη της από πριν!

Πέρασα για λίγο από τη συνέντευξη τύπου του Mon Colonel. Εκεί έμαθα πως θέλψαν να περάσουν ένα νόμο στη Γαλλία, σύμφωνα με τον οποίο θα διδασκόταν στα σχολεία ότι η αποικιοκρατία ήταν καλό πράγμα. Φυσικά, μετά από αντιδράσεις, άλλαξε ο νόμος αυτός. Και είναι λογικό εφόσον, σύμφωνα με τον Κώστα Γαβρά «η Αλγερία είναι πάντα παρούσα για τους Γάλλους». Ο Κώστας Γαβράς, τόσο ήρεμος, μίλησε και για την αντίφαση που παρουσιάζουν κάποια καθεστώτα σήμερα, όπου κάποιοι που δρούσαν κάποτε ως τρομοκράτες στη συνέχεια ανέλαβαν την προεδρία στη χώρα τους και πλέον τους σέβονται όλοι! Αλλόκοτος κόσμος.

Τίποτα δεν άξιζε περισσότερο από την αίσθηση του μεσημεριού της Κυριακής. Το ραντεβού ήταν στις 15.00 στο Βακούρα... στη Θεσσαλονίκη. Έγινε όμως στο Πεκίνο ή κάνω λάθος; Οι Κινέζοι κατέκλυσαν την αίθουσα, αίσθηση κοσμοπολιτισμού που μοιάζει να γίνεται όλο και πιο έντονη. Θα μπορούσες εκείνη την ώρα να ορκιστείς πως είσαι σε σινεμά της Σαγκάης και όχι στη Θεσσαλονίκη. Το σκέφτομαι σοβαρά να μάθω κινέζικα από τη νέα χρονιά και επίσης σκέφτομαι ή μάλλον εύχομαι να συμβεί το ίδιο στις προβολές των Βραζιλιάνων, αλλά ο Γιώργος με προσγειώνει απότομα: οι Βραζιλιάνοι της Θεσσαλονίκης δεν είναι τόσο πολλοί... δυστυχώς. Το όνειρο μου δεν κατέρρευσε ακόμη. Στις 22.30 θα δω τον *Ουρανό με τ' άστρα* του Tata Amaral στο Βακούρα και, πού ξέρεις, η έκπληξη μπορεί να γίνει μια Κυριακή όπως αυτή.

Αλήθεια ήταν ότι είδα τις κόρες του Γιώργου να βγαίνουν φορτωμένες με σοκολάτες από το Ολύμπιον το πρωί ή μέρος της φαντασίας μου; Κάτσε να δω το πρόγραμμα. Όντως, είχε παιδική προβολή με το *Ασχημόπαπο και γω*. Δεν παρανόησα τελικά.

Στο τηλέφωνο η Ελένη μου λέει πως προχτές εμφανίστηκε εδώ και ο θρυλικός Κότζακ με το γλυφιτζούρι του! Στο ασπρόμαυρο και (εξαιρετικό) *Θεού θέλητος* από τη Σουηδία, εκτός από τη Νίνα Πέρσον των Cardigans, πρωταγωνιστούν ο ...Τέλι Σαβάλας με επεισόδια της θρυλικής σειράς των '70s αλλά και η θρυλικότερη ελληνική βρисиά (αρχίζει από μ... και είναι η πρώτη λέξη που μαθαίνει κάθε αλλοδαπός). Ποιός είπε ότι η Ελλάδα δεν έχει θέση στον παγκόσμιο κινηματογραφικό χάρτη; Χαμός στην αίθουσα.

«Έι ψιτ κοπελιά...έλα και κάνε το δικό σου βιντεάκι»

Μην παίζετε παρακαλώ με τη ματαιοδοξία μου και έχω να τρέξω να προλάβω τους *Γαμπρούς* του Κίμωνα Τσακίρη. Το αδιαχώρητο έξω από την είσοδο. «άντρες έχουμε, γυναίκες ψάχνουμε...» άκουσα να λέει γελώντας κάποιος στην ουρά. Είναι η ατάκα της ταινίας, που λένε ότι θα κάνει την αίθουσα να τραντάζεται από τα γέλια. Το δικό μου γέλιο κόπηκε απότομα. Δε θα τα καταφέρω να δω την ταινία τώρα. Έρχεται ο Πρόεδρος. Κλείνουν οι δρόμοι, πρέπει να φύγω από το λιμάνι σύντομα αλλά αργότερα το sms του Μάριου γράφει ότι ο κόσμος γελάει ασταμάτητα. Μάλλον παίζει και για το βραβείο κοινού.

Οι απογευματινές αφίξεις είχαν τον σκηνοθέτη των αγαπημένων *Ημερολογίων Μοισοσκπέτας*, Βάλτερ Σάλες. Ο άνθρωπος που είχα να κατασκοπεύει στο αεροδρόμιο, ενθουσιασμένος μου είπε πως κατέβηκε φορτωμένος χαρτιά με αράδες από σενάριο. Έγραφε στο αεροπλάνο, αυτό συνηθίζει να κάνει λέει όταν πετάει, έτσι του έρχεται η έμπνευση, από ψηλά. Στη διαδρομή, ανάμεσα σε άλλα, του είπε με ειλικρίνεια ότι δεν του άρεσε καθόλου η Βραζιλία στο φετινό Μουντιάλ, την έχουν ψωνίσει οι παίκτες και φέρονται σαν σταρ και γι' αυτό υποστήριξε την Αργεντινή. Τρέχει να κάνει ένα μπάνιο, ίσα που προλαβαίνει να πάει στο δείπνο του Προέδρου, αν και τον αγχώνει που δεν έφερε επίσημο ένδυμα γι' απόψε, λέει. Μπ στεναχωριέστε Βάλτερ, και με κάτι απλό θα λάμπετε.

Τα «γυρίσματα» ξεκίνησαν. Περιμένοντας τον Πρόεδρο. Απόγευμα, πλατεία Αριστοτέλους. Η απαραίτητη αστυνόμευση, ενώ οι σκεϊτάδες ακόμη κάνουν φηγούρες αμέριμνοι. Οι δρόμοι κλειστοί, κάποιοι έρχονται με τα πόδια στο Ολύμπιον.

Τα παιδιά που δουλεύουν για το φεστιβάλ τρέχουν πάνω κάτω. Ακούω τις ανάσες τους βαριές. Κανείς δεν μπαίνει από την κεντρική είσοδο, η πλατεία έχει γεμίσει κόσμο. Τον πανικό διακόπτει ο κύριος με το μαύρο σκυλί που μπήκε στην αίθουσα να ανιχνεύσει. Η κ. Μουζάκη ανεβαίνει στη σκηνή και αναγγέλλει την άφιξη του κ. Παπούλια. Είναι η φωνή της σεμνή, την ακούω να μιλάει με συγκίνηση. Είναι η πρώτη φορά που Πρόεδρος δίνει το παρών στο Φεστιβάλ. Δεν είναι λίγο, είναι πολύ.

Ακολουθεί ο Κώστας Γαβράς, σεμνός και λιγομίλητος, επάνω και αυτός με όλο το team που δούλεψε για την ταινία. Λένε, ανάμεσα σε άλλα, ότι το Φεστιβάλ είναι κάθε χρόνο και καλύτερο και αυτό νομίζω είναι τιμή μεγάλη που βγήκε από το στόμα ενός μεγάλου δημιουργού. Νιώθω περήφανη και έτοιμη να δω μαζί με κόσμο απλό, υπουργούς και βουλευτές την ταινία *Mon Colonel*.

Είναι όλοι τους εκεί, στην απονομή τιμητικής πλακέτας στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας από τη Διευθύντρια του φεστιβάλ. Φώτα, κάμερες, απονομή τέλος. Όλα τελείωσαν σύντομα, στην κυριολεξία οι επίσημοι εξαϋλώθηκαν. Πού πήγαν;

Με χαρά αποκαλύπτω το επτασφράγιστο μυστικό της σημερινής μέρας, που μοιάζει ατελείωτη και τόσο, μα τόσο, γεμάτη. Στο Μόλυβο... Το δείπνο, λέει, ήταν για λίγους. Χωραφάς, Μουζάκη, Γαβράς και team ταινίας, Σάλες, ο κ. Παπαληός, ο αντιπρόεδρος του Κέντρου και οι υπουργοί. Αυτό αποκλειστικό. Αφού σας είπα, έχω ανθρώπους παντού.

Μεταμορφώνομαι σε κόρη του λιμανιού και του σαλονιού πολύ αργά το βράδυ σήμερα. Πιο ωρίς κλείνω τα ραντεβού μου για την έναρξη του DigitalWave. Ψηφιακό σινεμά, έλληνες και ξένοι δημιουργοί σε μια συναρπαστική «συνομιλία». Και στη συνέχεια ψηφίζω για το δικαίωμα της διαφορετικότητας και δίνω το παρών στο αφιέρωμα Young Americans. Μισή ώρα μετά τα μεσάνυχτα θα κόβω βόλτες στο Μεγάλο Μήλο. Θα βρεθώ στη Νέα Υόρκη σε live των Ολλανδών The Ex στην ταινία *Building a Broken Mousetrap*. Κλείνω, αλλά πρώτα οφείλω να εξομολογηθώ. Σ' αυτό το φεστιβάλ είμαι φανατικά Young Americans. Μου θυμίζει το αγαπημένο μου τραγούδι, αυτό του Bowie.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΙΜΩ ΤΗ ΡΩΜΗ ΑΠΟ ΣΕΝΑ / ROMA WA LA N'TOUMA

Ένα τοπίο από γεγονότα. Ένα ταξίδι σε αργή κίνηση για κορίτσια, τσιγάρα, τρομοκρατία, πολιτική, ψεύτικα χαρτιά, διακοπές νερού... μέσα σε μια πόλη σε ανοικοδόμηση, με μισοτελειωμένα σπίτια, αδιέξοδα και αδέσποτες σφαίρες. Μια ταινία αναζήτησης από τον 40χρονο Αλγερινό Tariq Tegui Carim που σπούδασε εικαστικά, φιλοσοφία και ιστορία της τέχνης στην Σχολή Καλών Τεχνών στην Αλγερία και δούλεψε ως freelance φωτογράφος για λογαριασμό αλγερινής εφημερίδας, πριν ασχοληθεί με το σινεμά.

Τι σημαίνει ο τίτλος της ταινίας;

Πρόκειται για κάτι πολύ απλό, μια φράση από ένα τραγούδι των οπαδών μιας ομάδας ποδοσφαίρου στην Αλγερία. Τελικά, ξέρετε, τα γήπεδα στην Αλγερία έχουν γίνει πραγματικοί άμβωνες κοινωνικής και πολιτικής έκφρασης. Η φυγή στη Ρώμη (θα μπορούσε να είναι Παρίσι, Λονδίνο, Νέα Υόρκη ή Μελβούρνη) αναφέρεται ειρωνικά στο ότι κάποιος προιμά την εξορία (την οποία κανείς ποτέ δεν δέχεται με χαρά) από μια κοινωνία έγκλειστη, μια χώρα αφιλόξενη για ένα μεγάλο μέρος της νεολαίας που τελικά αναζητά με κάθε τρόπο τη φυγή. Είτε λαθραία, είτε με κίνδυνο της ζωής της. Εδώ και 10 χρόνια, αυτή η χώρα γνώρισε έναν εμφύλιο πόλεμο, όπου πάνω από 100.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Πρέπει κανείς να θυμάται ότι η πατρίδα του έχει δρόμο ακόμα ώστε να μπορέσει να διαφυλάξει την ατομικότητα, το διαφωνούντα λόγο σε συνθήκες αντιφατικές, να κερδίσει μια θέση στο δημοκρατικό τοπίο. Ελπίζω ότι η ταινία μου δεν μένει μόνο σ' αυτές τις γενικότιτες αλλά σπηρίζεται σε καταστάσεις χειροπιαστές:

Πώς ζεις σε μια πόλη κάτω από επιβολή συστοκίσης; Πώς μπορείς να συναντήσεις και να ερωτεύεσαι σε μια κοινωνία θρησκοκόλλητη; Πως μπορείς να εφευρίσκεις στιγμές ευτυχίας μέσα στο χάος;

Πόσο δύσκολο ήταν να κάνεις μια τέτοια ταινία στην Αλγερία; Πώς βρήκες χρηματοδότηση;

Η κινηματογραφική χρηματοδότηση στη χώρα μου είναι είτε ανύπαρκτη, είτε πολύ δυσκίνητη στη λειτουργία της. Από τότε όμως που οι κρατικές εταιρίες παραγωγής έκλεισαν, για λόγους αναδιάρθρωσης, οι όποιες αρμοδιότητες διασκορπίστηκαν και, χωρίς αμφιβολία, μερικές χάθηκαν. Το παράδοξο είναι ότι δεν συναντήσαμε καμία δυσκολία στα γυρίσματα. Το Υπουργείο Πολιτισμού μας έδωσε άδεια χωρίς ιδιαίτερες περιπλοκές. Ήταν άραγε εξαιτίας της θέλησης από την πολιτική εξουσία να ενθαρρύνει την κινηματογραφική παραγωγή; Ή

TARIQ TEGUIA CARIM

πρόκειται για μια καθαρά υπολογιστική κίνηση από τη μεριά της, για να δείξει στον κόσμο ότι η Αλγερία εξέρχεται από την κρίση και ξαναγίνεται μια χώρα έλξης των επενδυτών; Καταφέραμε πάντως να συγκεντρώσουμε χρήματα από μικρές πηγές μιας νέας εταιρίας της αλγερινής παραγωγής, τη Neffa films και ακολούθως ψάξαμε (για πολύ καιρό) για τα χρήματα που μας έλειπαν, στο εξωτερικό.

ΜΕΡΑ ΝΥΧΤΑ / DAY NIGHT DAY NIGHT

Ένα 19χρονο κορίτσι κουβαλά μια βόμβα, με σκοπό να ανατιναχτεί στην Times Square της Νέας Υόρκης. Η κάμερα την παρακολουθεί εστιάζοντας στο πρόσωπο της όπου εναλλάσσονται ο φόβος, η αμφιβολία, η αναποφασιστικότητα... Βραβείο «Youth Prize» στις φετινές Κάνες για το ντεμπούτο της νεαρής Ρωσίδας Τζούλια Λόκτεβ που ζει στη Νέα Υόρκη από την ηλικία των 9 χρόνων. Η πτυχιακή πειραματική της ταινία (**Moment of Impact**, 1998), κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο Σάντανς, καλύτερου ντοκιμαντέρ στο Καρλόβι Βάρι και μια μόνιμη θέση στη συλλογή του MOMA της Ν.Υ.

Εμπνεύστηκες την ταινία σου από τα «ψιλά» μιας ρωσικής εφημερίδας: ένα κορίτσι έτοιμο για τρομοκρατική ενέργεια σταματάει ν' αγοράσει μπανάνες. Λες ότι η ταινία σου δεν είναι για την τρομοκρατία αλλά για τις μπανάνες...

Διάβασα την είδηση για ένα κορίτσι που κουβαλούσε μια βόμβα στην τσάντα της σε δρόμο της Μόσχας, μια βδομάδα αφότου περπατούσε στον ίδιο δρόμο. Αυτό που με συγκλόνισε είναι το γεγονός ιδωμένο από έναν εξωτερικό παρατηρητή – ένα κορίτσι που περπατά σε μια άγνωστη πόλη... Αλλά αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι κάτω από το πεσί μας... Και τελικά, είναι οι μπανάνες που τραβούν την προσοχή... με την έννοια της σύγκρουσης μεταξύ των πιο ακραίων γεγονότων και των πιο τειριμμένων καθημερινών λεπτομερειών.

Μετά την 11η Σεπτεμβρίου δεν νομίζεις ότι διαλέγοντας τη Νέα Υόρκη ως φιλικό τόπο ήταν λίγο παρακινδυνευμένο ή κατά κάποιο τρόπο «εύκολο» για να τραβήξεις την προσοχή;

Η ιδέα μιας τρομοκρατικής επίθεσης αυτοκτονίας στη Ν. Υόρκη δεν είναι, βέβαια, πρωτότυπη. Ελπίζω να μη συμβεί ποτέ, αλλά η πιθανή επίθεση στην Times Square είναι κάτι που έχουμε σκεφτεί όλοι στη Ν.Υ, από το FBI ως τον απλό πολίτη. Η Times Square, όμως, δεν ανήκει στην Αμερική, αλλά στον κόσμο. Όταν ηχογραφήσαμε ήχους για την ταινία, το μόνο που χρειάστηκε να κάνω ήταν να σταθώ στην πλατεία κάνα δυο μέρες. Ηχογράφησα περί τις 30 γλώσσες. Αυτό όμως τελικά που ρισκάρια κάνοντας την ταινία, είναι ότι είπα την ιστορία έτσι όπως δεν περιμένει ο μέσος θεατής...

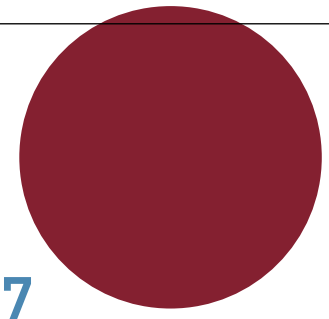
JULIA LOKTEV

Πόσο δυσκολεύτηκες να βρεις την πρωταγωνίστριά σου;

Η ηρωίδα κυριαρχεί στην ταινία σχεδόν σε κάθε καρέ. Ήθελα κάποια άγνωστη... ένα άγραφο χαρτί. Κάναμε ανοιχτό κάστινγκ, είδαμε 650 κορίτσια, ψάξαμε παντού... στο μετρό, στα μπακάλικα, στις γειτονιές. Και τη βρήκαμε. Ήταν κισμέτ. Έλαβα ένα e-mail από ένα κορίτσι που δούλευε ως babysitter και τη συνάντησα... Είχε χάσει τις οντισιόν και μου έγραψε σε περίπτωση που δεν είχαμε βρει καμιά... Και είχε δίκιο.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΕΛΙ / Ο CÉY DE SUELY

Η 21χρονη όμορφη Ερμίλα επιστρέφει από την πρωτεύουσα στο χωριό της, με το μωρό της. Ζει με τη γιαγιά της, λόγω έλλειψης χρημάτων. Περιμένει μάταια τον άντρα της να την πάρει για μια καλύτερη ζωή. Όταν οι ελπίδες της χάνονται, αποφασίζει να βρει μόνη της τα χρήματα για να ξεφύγει από το τέλμα της στενής επαρχιώτικης ζωής και καταστρώνει ένα σχέδιο με το ψευδώνυμο Σουελί. Ο 40χρονος Καρίμ Αϊνούζ, γέννημα θρέμμα της Βραζιλίας, σπούδασε αρχιτεκτονική πριν

τον κερδίσει ο κινηματογράφος, πάνω στον οποίο πήρε το μάστερ του στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης. Μετά από ταινίες μικρού μήκους και ντοκιμαντέρ, το 2002 γίνεται γνωστός στα φεστιβάλ με την πρώτη του ταινία «Madame Sata», που συμπεριλαμβάνεται στα προγράμματα των Κανών, του Τορόντο και του Σάντανς.

Γιατί διάλεξες μια μητέρα μόνη, ως κεντρικό χαρακτήρα; Διάλεξα ένα γυναικείο χαρακτήρα γιατί λείπουν οι δυνατοί γυναικείοι ρόλοι από το βραζιλιάνικο σινεμά – κι από το παγκόσμιο, θα έλεγα. Κατάγομαι από την Β.Α. Βραζιλία μια περιοχή πολύ συντηρητική απέναντι στις γυναίκες. Επίσης μεγάλωσα σ' ένα καθαρά γυναικείο περιβάλλον, γιατί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο οι άντρες της οικογένειας ή έφυγαν ή πέθαναν νέοι. Έτσι, αυ-

KARIM ΑΪΝΟΥΖ

τή η ταινία είναι κατά κάποιο τρόπο ένας φόρος τιμής σ' όλες αυτές τις δυνατές γυναίκες που με περιέβαλλαν. Στη Βραζιλία, ακόμα υπάρχουν πολλές νέες μητέρες και βλέπεις καθαρά αυτό το διχασμό που αντιμετωπίζουν καθημερινά στο να συμβιβάσουν δυο ρόλους, αυτόν της μητέρας κι αυτόν της νέας κοπέλας που θέλει να ζήσει, να διασκεδάσει. Αυτή η κατάσταση τις προσγειώνει, τις κάνει δυνατώτερες και τελικά τις ωθεί σε μια νέα αρχή. Και τελικά σ' αυτό αναφέρεται

η ταινία μου και ο τίτλος της. Ο ανοιχτός ουρανός είναι η καινούρια προοπτική, το καινούριο ξεκίνημα.

Δυσκολεύτηκες να βρεις χρηματοδότηση; Για την πρώτη μου ταινία έψαχνα για 7 χρόνια. Σ' αυτήν, όμως, ήταν όλα ευκολότερα και ταχύτερα λόγω της επιτυχίας της πρώτης.

Θα άφηνες την πατρίδα σου για «πλούτο και δόξα» σε μια άλλη χώρα; Στη Βραζιλία έχω ελευθερία να κάνω τις ταινίες που μ' αρέσουν. Θα ήθελα να γυρίσω ταινίες αλλού, όχι αναγκαστικά στην Αμερική, αλλά σε μέρη με κουλτούρα τελείως διαφορετική από τη δική μου, όπως η Κίνα ή η Ισλανδία. Αλλά δεν θα ανεχόμουν τον έλεγχο για πλούτο και δόξα. Ο μόνος λόγος θα ήταν για να γνωρίσω νέες κουλτούρες, νέους ανθρώπους και να γυρίσω ταινίες γι' αυτούς.

Είμαι Νέος

Ξεκινώ τη δική μου επιχείρηση

Πάω **κόντρα** στη μιζέρια της **ανεργίας** Ξεκινώ δυνατά, **αφεντικό** του εαυτού μου

Τώρα βρίσκω βοήθεια, αυτό το Πρόγραμμα Πληροφόρησης και Δημοσιότητας για την Νεανική Επιχειρηματικότητα.

Πρόγραμμα Πληροφόρησης και Δημοσιότητας για τη Νεανική Επιχειρηματικότητα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ-ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ-ΔΙΚΤΥΩΣΗ-ΗΜΕΡΙΔΕΣ-ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΜΠΕΣ & ΔΕΣ
www.youngbusiness.gr

Στη σημερινή δύσκολη Καθημερινότητα όπου η ανεργία πρωτοστατεί, η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας σε συνεργασία με το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, βλέπει στα νέα παιδιά τη λύση στο πρόβλημα.

Το ζητούμενο είναι η ενίσχυση της Νεανικής Επιχειρηματικότητας. Η οποία μπορεί να είναι μία σημαντική απάντηση στο πρόβλημα της ανεργίας.

Οι νέοι άνδρες και οι νέες γυναίκες μπορούν, στο πλαίσιο του προγράμματος, να βοηθηθούν πολύ.

Να πληροφορηθούν για τις πηγές και τα προγράμματα χρηματοδότησης, για τις υπηρεσίες, την κατάσταση και τις προοπτικές των διαφόρων κλάδων.

Να ενημερωθούν υπεύθυνα.

Το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης είναι πάντα πλάι στους νέους, ισχυρό στήριγμα σε κάθε επιχειρηματικό τους βήμα.

Ενημερωθείτε για τις δυνατότητες που παρέχονται σε κάθε νέο επιχειρηματία.

Πληροφορίες στο Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, στην Αριστοτέλους 27 και στο διαδίκτυο www.youngbusiness.gr

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το Πρόγραμμα Πληροφόρησης και Δημοσιότητας για τη Νεανική Επιχειρηματικότητα συγχρηματοδοτείται από εθνικούς πόρους (25%) και από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (75%)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ζωή ενός μεσήλικα καθηγητή αλλάζει ρότα, όταν μαθαίνει ότι πάσχει από ανίατη αρρώστια. Αντιμέτωπος με μουσικά και ψέματα που τον βασανίζουν – αλλά με τις γυναίκες της ζωής του στο πλευρό του – πασχίζει να συμφιλιώσει παρελθόν παρόν και μέλλον. Ο καιρός γαρ εγγύς... Ο Νίκος Παναγιωτόπουλος φέτος επιλέγει μιούζικαλ, για να σαρκάσει την "ανθρώπινη τραγωδία", τα παιγνίδια της συνειδήσης, τις τυφλές δυνάμεις, σε μια ταινία με "θέμα σοβαρό σε μια επιπόλαια φόρμα". Ο Σταμάτης Κραουνάκης υπογράφει τη μουσική και τα τραγούδια.

Ως προς το περιεχόμενο της ταινίας, επιλέξατε ένα θέμα αρκετά σοβαρό, το θάνατο, σε φόρμα πιο ελαφριά. Γιατί μιούζικαλ;

Σε όλες μου τις ταινίες οι ήρωες τραγουδούν. Στα *Χρώματα της ίριδος* ο πρωταγωνιστής είναι ένας μουσικοσυνθέτης που προσπαθεί να γράψει μια μουσική κωμωδία, χωρίς επιτυχία, κι αυτό γιατί δεν μπορεί να βρει ένα τέλος! Τριάντα τρία χρόνια αργότερα, σκέφτηκα ότι ένα τέλος μπορεί να είναι ο θάνατος. Ε, μετά ήταν εύκολο να προσθέσω και τον έρωτα!

Έχετε δηλώσει πως αυτή είναι η καλύτερη, μέχρι στιγμής, ταινία σας. Πώς το αιτιολογείτε αυτό, μετά από 12 πετυχημένες καλλιτεχνικά και εμπορικά ταινίες;

Για μένα, η καλύτερη ταινία είναι πάντα η τελευταία. Και ακόμα καλύτερη, η επόμενη!

Η ταινία παίζεται ήδη στους κινηματογράφους της επικράτειας και έχει κριθεί από το κοινό. Πώς σχολιάζετε την ανταπόκριση του;

Μου αρέσει που βγήκαν από το σπίτι τους για να πάνε στον κινηματογράφο και μεγαλύτερες ηλικίες. Οι νέοι εντάξει, αλλά... εκείνοι πρέπει να πηγαίνουν στα έργα κι όχι τα έργα σε εκείνους!

Σχεδόν έτος παρά έτος γυρίζετε ταινία, επιλέγοντας διαφορετικά είδη και θεματικές, χωρίς να σας μέλλει η κρατική επιχορήγηση. Πώς το σχολιάζετε και – κυρίως – πώς τα καταφέρνετε;

Παρ' όλα τα ζιγκ ζαγκ, έχω την εντύπωση ότι γυρίζω γύρω από το ίδιο κέντρο. Ήδη έλεγα για την πρώτη μου ταινία (*Χρώματα της ίριδος*) ότι είναι «...μια οπερέτα με θιμπρέτο όπερας». Οι αγάπες μου είναι σταθερές και τα θέματά μου επίσης. Τα «είδη» είναι κάτι εξωτερι-

κό. Μια ποικιλία. Το θαύμα βρίσκεται αλλού... Θα εξακολουθώ να γυρίζω ταινίες «εναντίον» όλων. Κι αυτό είναι εξαιρετικά αισιόδοξο για τους νέους κινηματογραφιστές. Ας μην αφήσουν τον αποβλακωμένο τηλεοπτικό λαό να τους παρασύρει στον ύπνο του.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΡΑΤΗΣΕ ΜΕ

Μια νεαρή παραγωγός ραδιοφώνου. Μια απρόσμενη απώλεια. Η ανάγκη της για επικοινωνία. Η ανταπόκριση. Οι άνθρωποι που μοιράζονται μαζί της τις ιστορίες τους. Εμπειρίες που συγκλονίζουν. Τραύματα που επουλώνονται... Σε σενάριο δικό της και συνεργατών που αναζήτησε στο διαδίκτυο, η Λουκία Ρικάκη επανέρχεται στη μυθοπλασία με μια ταινία για τη δύναμη της ψυχής.

Πώς διαχειριστήκατε στην τελική καταγραφή του σεναρίου ένα υλικό που προέκυψε μετά από interactive επικοινωνία με όσους σας εκμυστηρεύτηκαν τις ιστορίες τους;

Το χαοτικό τοπίο του internet και η διαδραστική λειτουργία της επικοινωνίας με ενδιαφέρουν. Στο όλο εγχείρημα δεν ήξερα ακριβώς τι περίμενα, ήξερα όμως πώς ήθελα να δένουν αυτές οι ιστορίες με το μυθοπλαστικό κομμάτι της ταινίας. Ήλπιζα σε μια ανταπόκριση, δεν περίμενα να λάβω τόσες πολυάριθμες και καλές ιστορίες. Να βρω πρόθυμους συγγραφείς να πάρουν μέρος στο δεύτερο συμμετοχικό σκέλος της ταινίας, το παιχνίδι της αφής (το οποίο καταγράφει αφηγήσεις τους μέσα από το παιχνίδι ελεύθερου συνειρμού που έπαιζαν οι σουρεαλιστές). Από το 1997 είχα να γυρίσω μυθοπλασία. Σκέφτηκα ότι επαναλαμβανόμουν σε γραμματική και ύφος... Στο μεταξύ έκανα 5 ντοκιμαντέρ (προβλήθηκαν όλα στις κινηματογραφικές αίθουσες) που με βοήθησαν να πάρω αποστάσεις, να διαχειριστώ άλλα θέματα, να απελευθερώσω τη γραφή μου. Η μικτή φόρμα μιας ταινίας που δανείζεται από την πραγματικότητα για να αφηγηθεί μια δική της, ήταν πρόκληση. Τα

ΛΟΥΚΙΑ ΡΙΚΑΚΗ

αποτελέσματα συγκλονιστικά: ακόμη κι αν δεν ολοκληρωνόταν η ταινία, είχα ήδη αποκτήσει περιούσια εμπειρία. Στις αφηγήσεις των ανθρώπων – άμεσες, συγκλονιστικές – απέφυγα παρέμβαση στην εικόνα, πέρα από το μοντάζ. Κράτησα ένα κοντινό πλάνο στα πρόσωπα (με ένα πανί να σφαλίζει τα μάτια τους), ώστε η αφήγηση να λειτουργεί στον θεατή – ελπίζω – όπως η λογοτεχνία: ο καθένας φτιάχνει τις δικές του εικόνες.

Είναι ταινία γυναικείων αποχρώσεων;

Η συμπεριφορά μας, μοιραία, έχει φύλο. Όπως και η τέχνη μας. Βιολογικά διαφέρουμε από τους άντρες (ευτυχώς, αλλιώς το παιχνίδι θα ήταν βαρετό), όπως και ορμονικά. Επίσης

ευτυχώς... Διεκδικώ η συμπεριφορά, η τέχνη, η ζωή μου να μην υποκύπτουν στον κοινωνικά συμβατό ρόλο του φύλου (που επιβάλλει η κοινωνία καθορίζοντας και τη δέουσα συμπεριφορά. Η τέχνη οφείλει να παρεκκλίνει, να δραπετεύσει, να παρακάμψει... Αυτή είναι η αποστολή της: διαρκής αμφισβήτηση, επαναποθέτηση... Στο παιχνίδι της ζωής και της τέχνης προσέρχεται κανείς με το φύλο του, αφυπνίζοντας ανάλογα τη γυναικεία ή αρσενική πλευρά του. Πρέπει να τολμάμε να δούμε πώς είναι από την άλλη μπάνα... Να μας ξαναανακαλύψουμε. Μου αρέσει να βλέπω τη γυναικεία ματιά στη δουλειά ενός άντρα. Την τόλμη του να κλαίει. Να χαϊδεύει τρυφερά. Αλλά να διατηρεί την εύφορη «σύση» που τον καθιστά κυνηγό, ανήσυχο, επιθυμητό. Αντίστοιχα η γυναίκα, όταν τολμά να μπαινοβγαίνει στους ρόλους – όχι να απολέσει αλλά να ανακαλύψει βαθύτερα τη θηλυκότητα της – είναι πιο εύφορη.

ΡΑΚΟΡ, ΣΙΝΕΜΑ, ΤΡΑ
ΣΕΚΑΝΣ, ΠΟΣΤ, ΤΡ
ΖΟΥΜ, ΓΚΡΟ ΠΛΑΝ
ΒΕΡΤΙΚΑΛ, ΣΟΥΠΕΡ
ΜΟΤΕΡ, ΡΕΛΑΝΤΙ,
ΤΕΛΕΣΙΝΕ, ΠΟΖΙΤΙΦ
ΝΤΕΚΟΥΠΑΣ, ΚΑΣΤ
ΡΕΦΛΕΚΤΕΡ, ΦΛΑΣ
ΚΟΠΙΑ ΖΕΡΟ, ΝΕΤ, Ι

κινηματογράφος σε απλά ελληνικά

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ / WARCHILD

Η **Κόρη του πολέμου** είναι το δεύτερο μέρος της βαλκανικής τριλογίας του 47χρονου σκηνοθέτη Christian Wagner (Χρυσή Κάμερα στις Κάνες το 1989) με τίτλο **Balkan Blues Trilogy**. Πρόκειται για μια ιστορία αναζήτησης: αφηγείται το δράμα μιας νεαρής Βόσνιας που έχασε την κόρη της στη διάρκεια του γιουγκοσλαβικού εμφυλίου. Σήμερα, 12 χρόνια μετά, ταξιδεύει στην Ευρώπη αναζητώντας τα ίχνη της. Η ιδιαιτερότητα της ταινίας έγκειται στο σενάριό της, που βραβεύτηκε στο Μόντρεαλ και την ερμηνεία της Labina Mitevska. Η **Κόρη του πολέμου** πραγματοποιεί στη Θεσσαλονίκη την ευρωπαϊκή της πρεμιέρα.

Η ταινία βασίζεται σε αληθινά γεγονότα. Κάνετε κάποια έρευνα σχετικά με τους ανθρώπους που συμμετείχαν σ' αυτά στην πραγματικότητα;

Η *Κόρη του Πολέμου* αφηγείται μια αυθεντική ιστορία αναζήτησης και ταυτόχρονα θέτει ζητήματα όπως η ευθύνη των γονέων – βιολογικών ή μη – απέναντι στα παιδιά τους και οι συνέπειες του πολέμου. Ο Edin Hadzimahovic (σ.σ. ο σεναριογράφος της ταινίας) έκανε έρευνα και πράγματι βρήκε ανάλογες περιπτώσεις στο Σεράγεβο.

Ποιο είναι το κοινό συνδετικό νήμα ανάμεσα στις τρεις ταινίες της **Βαλκανικής Τριλογίας**;

Η ηθοποιός Maria Zitaric λειτουργεί ως ιστός που συνδέει τις τρεις ταινίες. Στην *Κόρη του Πολέμου* κρατά έναν δεύτερο ρόλο κι αν κά-

ποιος έχει δει το *Ζήτα* καταλαβαίνει πολύ καλύτερα τι συμβαίνει. Αλλά – κι αυτό είναι το σημαντικότερο – και οι τρεις ταινίες λειτουργούν ανεξάρτητα, ως κανονικές αφηγηματικές μονάδες.

Τελικά, ποια είναι η δήλωση που κάνει η *Κόρη του Πολέμου*;

Με ενδιαφέρουν ζητήματα όπως οι μετανάστες, οι σύγχρονοι νομάδες του πολιτισμού μας, για τους οποίους πουθενά δεν υπάρχει πατρίδα. Νομίζω ότι όλος ο κόσμος μας σήμερα είναι ένα καζάνι που βράζει. Σχεδόν κανείς πια δεν ζει σε παραδοσιακές δομές κι αυτό έχει τόσο σημαντικές συνέπειες στη ζωή

CHRISTIAN WAGNER

μας, που είναι συναρπαστικό. Στην περίπτωση που σχετίζεται με τον πόλεμο, όπως στην *Κόρη του Πολέμου*, είναι ασφαλώς τρομακτικό. Η Σενάντα αναζητά το παιδί της και ταυτόχρονα βρίσκεται σε μια ευρύτερη αναζήτηση λύσης για τα διλήμματα και τα τραύματά της. Στη Γερμανία, στο σπίτι των θετών γονιών του παιδιού της, θα μεταφέρει τον παλιό πόλεμο, όλη την καταπιεσμένη αναταραχή των Βαλκανικών συρράξεων.

ΣΕΡΑΓΕΒΟ, Σ' ΑΓΑΠΩ / GRBAVICA

«Grbavica» ονομάζεται μια συνοικία στο Σεράγεβο. Εκεί, δεκάδες γυναίκες βιάστηκαν από τους Σέρβους κατά τη διάρκεια του πολέμου. Μια απ' αυτές είναι η Έσμα, που σήμερα μεγαλώνει τη Σάρα, την έφηβη κόρη της. Η Σάρα, καρπός των βιαιοτήτων που υπέστη η Έσμα, πιστεύει ότι ο πατέρας της ήταν μαχητής του πολέμου. Ένα ασήμαντο γεγονός – μια εκδρομή για την οποία απαιτούνται πιστοποιητικά θανάτου του πατέρα – θ' αποκαλύψει την αλήθεια. Η **Grbavica** είναι ένα δυνατό δράμα για τη σκληρή καθημερινότητα στη μεταπολεμική Βοσνία και τις πληγές του εμφυλίου που κληροδοτούνται από γενιά σε γενιά. Η πρωτοεμφανιζόμενη, 32 ετών, Jasmila Zbanic απέσπασε με την **Grbavica** τη Χρυσή Άρκτο στο Βερολίνο.

Αληθεύει ότι αποφύγατε εσκεμμένα να χρησιμοποιήσετε τον όρο «Σέρβοι» (προτιμώντας τον όρο «Τσέτες»), προκειμένου να μην υπαινιχθείτε συλλογική ενοχή για μια ολόκληρη εθνική ομάδα;

Οι Σέρβοι είναι μέλη ενός έθνους που αποτελείται από υπέροχους ανθρώπους, φριχτούς ανθρώπους, φιλελεύθερους, φασίστες, γκέι, ετεροφυλόφιλους, ριζοσπάστες, Τσέτες (εθνικιστές που διέπραξαν φρικαλεότητες κι είναι περήφανοι γι' αυτό), άθεους, καλλιτέχνες, πολεμοχαρείς... Οπότε, είναι λίγο-πολύ σαν οποιοδήποτε άλλο έθνος. Προτιμώ την ατομικότητα γενικά – το ίδιο ισχύει όταν αναφερόμαστε στην έννοια της ενοχής. Πολλοί Σέρβοι διέπραξαν εγκλήματα κατά τη διάρκεια του πολέμου. Πολλοί Σέρβοι τα ενέκριναν, σιωπώντας. Πολλοί Σέρβοι δεν παρέμειναν σιωπηλοί, αλλά διαμαρτυρήθηκαν ενάντια στη Βερβία και τον πόλεμο. Η ταινία προβλήθηκε στη Σερβία μόνο μια φορά, στο φεστιβάλ του Βελιγραδίου. Η Σερβία και η Κίνα είναι οι μόνες χώρες που αρνήθηκαν να τη διανεμήσουν.

JASMILA ZBANIC

Η πρωταγωνίστριά σας, η Mirjana Karanovic, δίνει μια έξοχη ερμηνεία. Πώς δουλέψατε με τους ηθοποιούς;

Η Mirjana Karanovic είναι πραγματικά μια υπέροχη καλλιτέχνης. Χρήματα που έλαβα από το Balkan Fund του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, μου επέτρεψαν να συγκεντρώσω τους ηθοποιούς πριν το γύρισμα, να διαβάσουμε το σενάριο μαζί και ν' ανταλλάξουμε απόψεις.

Πόσο δύσκολο είναι τα πράγματα για ένα νέο σκηνοθέτη στη Βοσνία;

Από τεχνική άποψη, είναι παράλογο να γυρίζει κανείς ταινίες σε μια χώρα χωρίς εξο-

πλισμό, χωρίς κάμερα, χωρίς εργαστήριο κι ενώ οι περισσότεροι επαγγελματίες έχουν φύγει. Αλλά, ευτυχώς, η τεχνική δεν είναι η ουσία του κινηματογράφου. Το σημαντικό είναι η ανθρώπινη ψυχή.

• Το masterclass της σκηνοθέτιδας Jasmila Zbanic πραγματοποιείται σήμερα στη 1.00 το μεσημέρι, στην αίθουσα Τζον Κασσαβέτης. Επίσης, η ταινία της *Σεράγεβο σ' αγάπώ* προβάλεται σήμερα το βράδυ στις 8.00 στην αίθουσα Σταύρος Τορνές, στο πλαίσιο της απονομής των Βραβείων του Balkan Fund.

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ / CONTRA TODOS

«Ενάντια σε όλους» όσους θυμούνται τη Βραζιλία μόνο σε καιρούς φεστιβαλικούς και... μουντιαλικούς, τάσσεται ένα σκοτεινό δράμα χαρακτήρων για τα μυστικά και ψέματα μιας μεσοαστικής οικογένειας του Σάο Πάολο. Ο σκηνοθέτης Ρομπέρτο Μορέιρα μας εξηγεί πως διαλύει την καρτ-ποστάλ.

ROBERTO MOREIRA

Η ταινία αποτελεί μια μάλλον σκοτεινή αναπαράσταση της ζωής στα αστικά κέντρα της Βραζιλίας. Ο τίτλος του φιλμ είναι μια κωδικοποιημένη περιγραφή της κατάστασης; Η τελικά υπαινίσσεται μια πρόταση, ένα κάλεσμα για αντίδραση; Το φιλμ περιγράφει ρεαλιστικά τις συνθήκες ζωής στα προάστια του Σάο Πάολο, όπου η ιαχός των νόμων είναι ακόμη ένα υπαρκτό πρόβλημα. Υπό αυτή την έννοια, είναι ένα κάλεσμα. Η βία αφήνει βαθιά σημάδια στη συλλογική συνείδηση. Δεν μπορούμε να το αποδεχτούμε αυτό ως κάτι το φυσιολογικό.

Ποια είναι η συγγένεια της μεγάλου μήκους ταινίας σου με τη φόρμα, και αν θες, τη φιλοσοφία του ντοκιμαντέρ; Προσπάθησα να γυρίσω αυτό το δείγμα μυθοπλασίας σαν να ήταν ντοκιμαντέρ. Κάναμε εκτενείς πρόβες για την κάθε σκηνή, αλλά στο γύρισμα οι ηθοποιοί είχαν απόλυτη ελευθερία να αυτοσχεδιάσουν. Ο καμεραμάν, που είναι επαγγελματίας ντοκιμαντερίστας, έπρεπε να τους ακολουθήσει. Κάθε αντικείμενο και φόρεμα που χρησιμοποιήθηκε, ήρθε από τη γειτονιά. Οι ηθοποιοί ήξεραν τις συνθήκες ζωής και προσαρμόσαν ανάλογα τη μελέτη των χαρακτήρων. Είναι μια πιστή απόδοση της ζωής στα προάστια του Σάο Πάολο.

Το φιλμ ασκεί δριμεία κριτική στην κοινωνική και πολιτική δομή της χώρας. Ποιες είναι οι γενικές αντιδράσεις της βραζιλιάνικης κοινωνίας ως συνόλου σε ταινίες σαν και τη δική σου;

Είναι αλήθεια πως κερδίζουν πολλά βραβεία και καλές κριτικές, αλλά φτάνουν τελικά σε ένα περιορισμένο κοινό. Η ταινία μου κρίθηκε ως «κατάλληλη για άνω των 18». Η ειρωνεία είναι πως το όριο ηλικίας για τις προεδρικές εκλογές είναι τα 16...

Σε ποιο βαθμό τα διεθνή φεστιβάλ επηρεάζουν την εξέλιξη της εκάστοτε εθνικής κινηματογραφίας;

Νομίζω ότι τα φεστιβάλ είναι τα «οχυρά» της πολυσυλλεκτικότητας. Φέρνουν σε επαφή τάσεις και ανθρώπους του χώρου από όλο τον κόσμο και έτσι καταφέρνουν να ανοίξουν νέους δρόμους για την κινηματογραφική παραγωγή της κάθε χώρας. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, για παράδειγμα, που περιλαμβάνει στο Διαγωνιστικό τμήμα σκηνοθετικά ντεμπούτο, κάνει κάτι ιδιαίτερα σημαντικό, αφού στρέφει το ενδιαφέρον στους νέους ανθρώπους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Τέχνης

Είναι γεγονός!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα όλα τα επαγγέλματα θεάτρου και Κινηματογράφου μαζί σε μία Καλλιτεχνική Ακαδημία!

MEDIA ARTS: Σενάριο - Δημιουργική Γραφή • Σκηνοθεσία
• Εικονοληψία - Φωτισμός • Μοντάζ • Παραγωγή

PERFORMING ARTS: Υποκριτική • Χορός • Μακιγιάζ Θεάτρου Σκηνής
• Σκηνογραφία - Ενδυματολογία

Διδάσκουν (με αλφαβητική σειρά):

- Ανθή Ανδρεοπούλου - Ηθοποιός / Δασκάλα Υποκριτικής
- Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης - Σκηνοθέτης
- Βούλα Γεωργακάκου - Προώθηση & Διανομή
- Κώστας Γεωργουσάπουλος - Φιλόλογος / Κριτικός Θεάτρου
- Νίκος Γιαννόπουλος - Σκηνοθέτης / Παραγωγός
- Βαρβάρα Δούκα - Σκηνοθέτης
- Κωνσταντίνος Ζαμάνης - Σκηνογράφος
- Δημήτρης Ημελλος - Ηθοποιός / Δάσκαλος Υποκριτικής
- Τζωρτζίνα Κακουδάκη - Θεατρολόγος
- Δημήτρης Καμινάρης - Χορευτής / Χορογράφος
- Τάνια Κίτσου - Σκηνοθέτης / Θεατρική Παιδαγωγός
- Σία Κοσκινά - Ηθοποιός / Καθηγήτρια Μουσικού Θεάτρου
- Φίλιππος Κουτσοφτής - Διευθυντής Φωτογραφίας
- Μένη Κυριάκογλου - Ηθοποιός
- Φαίδων Λαζαρίδης - Σκηνοθέτης
- Μαρκέλλα Μανωλάδου - Χορεύτρια
- Μανώλης Μαύρος - Σκηνοθέτης
- Γιάννης Μετζικώφ - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Τάνια Μιλτένοβα - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Κώστας Μόνας - Θεατρολόγος / Ηθοποιός / Σκηνογράφος
- Νίκος Παναγιωτόπουλος - Σεναριογράφος
- Εβελίνα Παπούλια - Ηθοποιός
- Κώστας Σαντός - Ηθοποιός
- Μαριέττα Σγουρδαίου - Ηθοποιός / Εκπαιδευτικός
- Πέτρος Σεβαστίκογλου - Σκηνοθέτης
- Πέρσα Σταματοπούλου - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Ιουλία Σταυρίδου - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Γιούρι Στοάπελ - Μουσικός
- Γιάννης Τζιώτης - Σεναριογράφος
- Κώστας Τσιάνος - Σκηνοθέτης
- Ντίνος Φανόρας - Χορογράφος Ελληνικού Χοροθεάτρου
- Μάκης Φάρος - Μοντέρ
- Πέτρος Φιλίπιδης - Ηθοποιός
- Κώστας Φιλίππου - Ηθοποιός
- Τσακ Φόστερ - Χορογράφος
- Ευθύμης Χατζής - Σκηνοθέτης
- Περικλής Χαύρογλου - Σκηνοθέτης

Και πολλοί άλλοι αξιόλογοι δημιουργοί.

Καλλιτεχνικές σπουδές αναγνωρισμένες από το κράτος με δίπλωμα του Υπουργείου Παιδείας

Αθήνα: Κοδριγκτώνος 16, Τηλ.: 210 82 24 074
Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 14, Τηλ.: 2310 260 200

ADIEL SAMITCH & SAATCHI

ΚΑΛΑ ΤΡΟΤ/8/2002/09

ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ / JING GAI'ER

Η **Μαύρη Τρύπα** δεν υπάρχει μόνο στο διάστημα. Είναι και στοιχείο τού κινηματογραφικού σύμπαντος. Η πρώτη ταινία του Τσεν Νταμίνγκ είναι και μια από τις αγαπημένες ταινίες του master Ζανγκ Γιμού. Ένα σπονδυλωτό δράμα, τόσο νουάρ, τόσο σκοτεινό και μυστηριώδες όσο προδιαθέτει και ο τίτλος του.

Εργάστηκες και ως ηθοποιός στην κινηματογραφική βιομηχανία. Πώς αποφάσισες να στραφείς στη σκηνοθεσία; Πώς δουλεύει κάποιος πίσω από την κάμερα ενώ έχει βρεθεί και μπροστά στο φακό της; Ήθελα ανέκαθεν να υποδύομαι ρόλους, αλλά άλλαξα σταδιακά γνώμη όταν πρωτοεργάστηκα ως ηθοποιός ταυτόχρονα στην Κίνα και το Λος Άντζελες. Υπάρχουν απλώς τόσοι πολλοί κακοί ηθοποιοί και σκηνοθέτες! Αποφάσισα να γράψω ένα σενάριο για να δοκιμάσω την τύχη μου και γύρισα στην Κίνα. Ως ηθοποιός, κατά κάποιο τρόπο σκηνοθετείς τον εαυτό σου. Και αυτό σε βοηθά οπωσδήποτε στο ρόλο σου ως σκηνοθέτη να δουλέψεις καλύτερα με τους ηθοποιούς σου και να ζήσεις πιο έντονα την ανάπτυξη των χαρακτήρων.

Πώς θα περιέγραφες την εμπειρία σου στις ΗΠΑ;

Ένιωθα πολύ μόνος τότε, αλλά αυτό μου έδωσε χρόνο να σκεφτώ και να κατανοήσω την κουλτούρα μου καλύτερα, συγκρίνοντας την με άλλες, με τις οποίες ήρθα σε επαφή.

Ο ήρωας της ταινίας μένει στη φυλακή για επτά χρόνια. Όταν απελευθερώνεται, η Κίνα είναι διαφορετική. Είχατε στο μυαλό σας να σχολιάσετε την αλλαγή στην Κίνα; Ή τελικά ισχύει το ότι σε κάθε ταινία από την Κίνα, ο θεατής θέλει να βρίσκει αναφορές και αλληγορίες για την ιστορία της χώρας;

Συνέθεσα αυτό το χαρακτήρα γιατί λειτουργεί ως alter ego μου. Κι εγώ έλειπα από την Κίνα για επτά χρόνια. Όταν γύρισα, μετά από τόσο καιρό, σοκαρίστηκα από τις αλλαγές που έγιναν, είτε προς το καλύτερο είτε προς το χειρότερο. Δεν μπορούσα να αναγνωρίσω τον τόπο μου. Κι έτσι άρχισα να σκέφτομαι πώς θα φαίνεται σε κάποιον που αποκόβεται απότομα από το περιβάλλον του και ξυπνά χρόνια μετά.

CHEN DAMING

Πώς προέκυψε ο τίτλος της ταινίας; Παραδόξως, στα αγγλικά είναι και λογοπαίγνιο μεταξύ του man - hole (υπόνομος) και του man-whole (ολόκληρος - άνθρωπος). Δούλεψα σκληρά την έκβαση της πλοκής: ο ήρωάς μου δεν έπρεπε να έχει διαπράξει κάποιο έγκλημα – θα είχαμε έτσι πρόβλημα με τη λογοκρισία. Κι έτσι διάβασα κάπου για έναν άνθρωπο που έπεσε κυριολεκτικά σε...μαύρη τρύπα. Σκέφτηκα, ενθουσιασμένος, πως αυτό είναι το σημείο-κλειδί για την ταινία!

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΜΟΝΟΣ / DUZI DENGDAI

«Περιμένοντας μόνος» στην εξωτική ζούγκλα των ερωτικών σχέσεων. Ο Νταγιάν Ενγκ, ένας συνεχιστής του γουντιαλενικού (sic) έργου, όπως αναγνωρίζεται εκτός συνόρων, αφηγείται στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία την παλαιότερη και ωραιότερη ιστορία του κόσμου – το Boy meets Girl.

Η καταγωγή σου είναι κινέζικη, σκωτσέζικη και περσική. Είσαι ο πρώτος απόφοιτος μιας αμερικανικής κινηματογραφικής σχολής, ο οποίος γύρισε ταινία στην Κίνα. Πώς αυτό το πολυπολιτισμικό υπόβαθρο φαίνεται στις ταινίες σου;

Αν και έχω μεγαλώσει με στοιχεία από ανατολικές και δυτικές κουλτούρες, νιώθω άνετα οπουδήποτε στο να λέω ιστορίες. Το να έχεις μεγαλώσει σε τέτοια πολυπολιτισμική οικογένεια και το να έχεις ταξιδέψει σε τόσες χώρες σε κάνει να συνειδητοποιείς πως ο κόσμος είναι πραγματικά μια χώρα και η ανθρωπότητα οι πολίτες της. Γι' αυτό ακριβώς, με ενδιαφέρει το να φέρνω στην επιφάνεια οικουμενικά θέματα, παρά το να επικεντρώνομαι στις διαφορές.

DAYYAN ENG

Γιατί αποφάσισες να επιστρέψεις στην Κίνα; Πώς σου φάνηκε μετά από τόσα χρόνια;

Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου στις ΗΠΑ, στα μέσα του '90, αποφάσισα να πάω και να 'τσεκάρω' το Πεκίνο. Άλλωστε, ήδη οι κινέζικες ταινίες είχαν αρχίσει να κάνουν θόρυβο και εγώ μιλούσα έτσι κι αλλιώς τη γλώσσα. Ήταν αρκετά διαφορετικά απ' ό,τι είχα φανταστεί, αλλά αυτό είναι που με συναρπάζει στην Κίνα, το ότι είναι μια χώρα που αλλάζει συνεχώς.

Μια μεγάλη πλειοψηφία των νέων σκηνοθετών στην Κίνα αυτή τη στιγμή ασχολείται με την αναπαράσταση του ιστορικού παρελθόντος και της έννοιας αυτής της κοινωνικής αλλαγής. Πώς βρίσκεις αυτή την τάση;

Μα γι' αυτό έκανα και αυτή την ταινία, γιατί κουράστηκα να βλέπω ταινίες που έχουν αυτή την τάση (γέλια). Ήθελα να κάνω μια ταινία για την ενπλικίωση, για το 'τόρα', που να ψυχαγωγεί το κοινό την ίδια στιγμή. Άλλοι σκηνοθέτες, άλλης ηλικίας, μπορεί να έχουν την ανάγκη να αφηγηθούν άλλα πράγματα και με άλλο τρόπο. Κάνουν art-films, πολύ δημοφιλή σε φεστιβάλ εξωτερικού, αλλά άγνωστα μέσα στην ίδια τη χώρα, κι έτσι το φεστιβαλικό κύκλωμα είναι πολύ σημαντικό γι' αυτούς. Τα φεστιβάλ δεν είναι η προτεραιότητά μου, κάνω ταινίες πρώτα για τον οποιοδήποτε θεατή. Πάντως, ήθελα από καιρό να έρθω στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Και επιτέλους τα κατάφερα!

FOCUS:

ΝΕΑΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ/ΝΕΑΝΙΚΟΣ ΦΟΒΟΣ

ΑΘΩΟΣ / INNOCENT

«Αθώος» για τους φεστιβαλικούς κύκλους, ένοχος για μία από τις πιο «ποθητές» ταινίες του προγράμματος FOCUS: Εφηβικός πόθος / Εφηβικός πόνος. Ο Simon Chung δηλώνει πως αγαπά τις ταινίες ενηλικίωσης. Η πρώτη του μεγάλου μήκους τον ενηλικιώνει και κινηματογραφικά.

Κινούσαταν στον ευρύτερο κινηματογραφικό χώρο του Χονγκ Κονγκ και πριν από τη σινοβρετανική Διακέρυξη για το μέλλον της χώρας. Τι βλέπετε να αλλάξει σε αυτό το διάστημα και πώς επηρέασε τη δουλειά σας;

Πολλά πράγματα άλλαξαν στο Χονγκ Κονγκ την τελευταία δεκαετία – οικονομική κρίση και επιβεβαίωση του πόσο κακή ήταν η πολιτική ηγεσία. Αυτή η παρακμή αντικατοπτρίστηκε ασφαλώς και στην εγχώρια παραγωγή. Μέχρι και τις αρχές της δεκαετίας του '90, ξεπερνούσε τα 200 φιλμ το χρόνο. Με την κρίση και την αδυναμία προσέλκυσης κεφαλαίων δεν υπήρχε πλέον αυτή η δυνατότητα. Βέβαια, πολλοί στράφηκαν έτσι και στο low-budget. Στην περίπτωση μου, ωστόσο, μέχρι στιγμής δεν δούλεα στο εμπορικό κύκλωμα και αυτές οι συνθήκες δεν επηρέασαν και τόσο το έργο μου. Τώρα βέβαια που ξεκίνησα τις μεγάλους μήκους, η εύρεση χρηματοδότησης θα γίνει και το μεγαλύτερο μου πρόβλημα.

Στο Αθώος, καθώς ο ήρωας μεταναστεύει από το Χονγκ Κονγκ στον Καναδά, η αναζήτηση της σεξουαλικότητας συμπίπτει με τη γνωριμία με ένα νέο περιβάλλον. Σε ποιο βαθμό η αναζήτηση της ατομικής ταυτότητας συμπίπτει με αυτή της συλλογικής ταυτότητας;

Σίγουρα, αν ο ήρωάς μου έμενε στο Χονγκ Κονγκ, η εξέλιξη της προσωπικότητάς του θα ήταν διαφορετική. Κι εγώ ο ίδιος βρέθηκα σε ξένη χώρα σε νεαρή ηλικία – όταν η οικογένειά μου διέκρινε πως τα πράγματα στη χώρα είχαν αρχίσει να αλλάζουν – η μόνη λύση ήταν η μετανάστευση στον Καναδά. Αλλά το ενδιαφέρον στην ιστορία είναι ακριβώς αυτός ο διχασμός του ανάμεσα σε δύο κόσμους και κουλτούρες, ο αρχικός δισταγμός του στα ερωτικά πειράματα.

Ο ακαδημαϊκός Άκμπαρ Άμπας περιέγραψε την κουλτούρα του Χονγκ Κονγκ σαν αυτή της «εξαφάνισης». Εσείς πώς θα μεταφράζατε αυτό τον όρο; Διακρίνεται κάπως στην ταινία σας;

Ο όρος αυτός μεταφέρθηκε στο σινεμά του Χονγκ Κονγκ σε ταινίες που σχολίαζαν την πολιτική της χώρας, το πώς έπαψε να είναι βρετανική αποικία. Στη δική μου δουλειά ίσως να διαφαίνεται ως μια αίσθηση προσωπικής απώλειας, όπου και οφείλεται η ηρωική του τίτλου.

SIMON CHUNG

Δες μέσα σου...

Πόσο σημαντικό είναι το νερό για τον οργανισμό σου;

Το νερό είναι ένα από τα σημαντικότερα θρεπτικά συστατικά για τον ανθρώπινο οργανισμό και απαραίτητο στοιχείο όλων των ιστών του σώματος, αποτελώντας το 55 - 75% του βάρους μας. Συμβάλλει στην **ρύθμιση της θερμοκρασίας του σώματος** και στη διατήρησή της σε φυσιολογικά επίπεδα. Παράλληλα, βοηθά στην απορρόφηση και τη μεταφορά των θρεπτικών συστατικών και των βιταμινών και στην αποβολή των τοξινών και των παραπροϊόντων του μεταβολισμού. Η αφυδάτωση, ακόμη και στην ήπια μορφή που αντιστοιχεί στην απώλεια ποσότητας υγρών ίσης με το 1-2% του σωματικού βάρους μπορεί **να επηρεάσει σημαντικά τη λειτουργία του**. Συγκεκριμένα, η ήπια αφυδάτωση μπορεί να προκαλέσει πονοκεφάλους, αδυναμία συγκέντρωσης και μειωμένη πνευματική και σωματική απόδοση. Γι' αυτό:

- Προσπάθησε να καταναλώνεις τουλάχιστον 8 ποτήρια νερό την ημέρα και ακόμα περισσότερα αν κουράζεσαι σωματικά.
- Το δροσερό νερό είναι η καλύτερη επιλογή για την ενυδάτωση του οργανισμού. Πιες αρκετό, ιδιαίτερα όταν κάνει ζέστη.
- **Μην περιμένεις να διψάσεις** γιατί όταν διψάς, έχεις ήδη χάσει σημαντικές ποσότητες υγρών από το σώμα σου.
- Υιοθέτησε την καλή συνήθεια να έχεις μαζί σου ένα μπουκάλι νερό, στη δουλειά, στο δρόμο και όταν αθλείσαι.
- Το κοινό κρυολόγημα και η γρίπη αυξάνουν τις ανάγκες μας σε υγρά. Σε παρόμοιες περιπτώσεις, προσπάθησε να καταναλώνεις επαρκείς ποσότητες νερού.

δες μέσα του!

ΗΜΕΡΕΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΦΡΟΪΛΑΪΝ / FRÄULEIN

Με την τελευταία της ταινία, μια ματιά στη ζωή τριών γυναικών που ζουν στην Ελβετία αλλά η πατρίδα τους δεν υπάρχει πια, η Andrea Staka κέρδισε τη Χρυσή Λεοπάρδαλη στο 59ο Φεστιβάλ του Λοκάρνο. Αλήθεια, τι σημαίνει "Das Fräulein":

«Είναι ένας αμφίσημος όρος, κάτι το ουδέτερο, ούτε κορίτσι ούτε γυναίκα, μια γυναίκα χωρίς άντρα, μια γυναίκα από τη Γιουγκοσλαβία χωρίς σπίτι, μια ταινία για τους αόρατους ανθρώπους. Πριν από 15 χρόνια διάβασα την ομώνυμη νουβέλα του Ivo Andric, την ιστορία μιας γυναίκας που, περικυκλωμένη από την πολιτική αναταραχή και μια προσωπική απώλεια, συμπεριφέρεται ψυχρά και άκαρδα. Αυτός ο χαρακτήρας δεν έφυγε ποτέ από το μυαλό μου. Επίσης, "Fräulein" είναι μια τυπικά ελβετική έκφραση, που απευθύνεται συνήθως προς μια σερβιτόρα σε καφέ ή εστιατόριο.

Με αυτήν την ταινία, ήθελα να εξερευνήσω το ζήτημα της μετακίνησης στην εποχή μας, καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι βρίσκονται μεταξύ διαφορετικών πολιτισμών, θρησκειών και χωρών ως πρόσφυγες, ταξιδιώτες ή απλώς άνθρωποι χωρίς ρίζες. Η Γιουγκοσλαβία και ο πόλεμός της δε βρισκόνταν στο

επίκεντρο της ταινίας, αλλά η ιστορία και η επίδρασή της παίζουν κεντρικό ρόλο στις ζωές και τις ευαισθησίες αυτών των γυναικών. Την ίδια στιγμή, ήθελα να κάνω μια ταινία πάνω στην Ελβετία, μια χώρα που με εντυπωσιάζει με αυτό το μίγμα πολυπολιτισμικότητας και αποξένωσης.

Το "Das Fräulein" απεικονίζει την εσωτερική ζωή των χαρακτήρων. Ο ψυχικός τους κόσμος είναι η κεντρική σκηνή της ταινίας. Το ενδιαφέρον μας επικεντρώθηκε στο προσωπικό και το οικείο, στη σχέση ανάμεσα στις τρεις γυναίκες. Οι πρωταγωνίστριες αντιμετωπίζουν η μία την άλλη, έρχονται κοντά για ένα μικρό χρονικό διάστημα και μετά αποχωρίζονται και πάλι. Κατά συνέπεια, ο πόνος και το κενό που νιώθουν αναδύονται μαζί με τη λαχτάρα και την προσμονή τους.

Ο υποκειμενικός ρεαλισμός είναι ο πυρήνας της οπτικής προσέγγισης. Είναι ένα σιλι κινηματογραφικής απεικόνισης, στο οποίο η οπτική γλώσσα δίνει έμφαση στην εσωτερική συναισθηματική κατάσταση των πρωταγωνιστριών.

ANDREA STAKA

Κατά τα γυρίσματα επικεντρωθήκαμε στις αποχρώσεις του κυανού, του βαθυκόκκινου και του γαλαζοπράσινου. Είναι χρώματα που ανήκουν στο αστικό περιβάλλον και ξυπνούν μια ατμόσφαιρα τραχύτητας και αποξένωσης.»

Το 47^ο

Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
ευχαριστεί τον Όμιλο

EUROMEDICA

για την πολύτιμη βοήθειά του.

**Ταχυμεταφορές
Υψηλών Ταχυτήτων**

**γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
5ο χλμ. Ε.Ο. Θεσ/κής-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620, e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr
...ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΚΕΝΤΡΙΚΑ: Κημισσό 14, Τ.Κ. 18233, Αγ. Ιωάννης Ρέντης
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

ΕΣΤ
ΑΜ 99-182
Γενική & Δεσφ
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΙΓΚΟΡ ΡΙΤΣΙ / SUR LA TRACE D'IGOR RIZZI

Τι σχέση μπορεί να έχει ο ήρωας του **Στα ίχνη του Ιγκόρ Ρίτσι**, ένας ποδοσφαιριστής που τα εγκατέλειψε όλα για να αναζητήσει την αγαπημένη του, με... τον Ξένο του Καμύ; Ο Νοέλ Μιτρανί έχει την απάντηση – απόφοιτος Φιλοσοφίας γαρ.

«Για μένα η φιλοσοφία δε πρέπει, δε μπορεί να μένει σε θεωρητικό επίπεδο. Γι' αυτό και αντιμετωπίζω το σινεμά ως μια πρακτική εφαρμογή της φιλοσοφίας, όπου προσθέτω στη θεωρία εικόνα και μια δική μου αφήγηση».

Με ποια κριτήρια επιλέχτηκε το επάγγελμα του ποδοσφαιριστή για τον κεντρικό ήρωα;

Καταρχήν, ήθελα ο ήρωάς μου να κουβαλάει μια κόκκινη μπάλα, κάτι που μου άρεσε ιδιαίτερα ως εικόνα. Η μπάλα, επίσης, λειτουργεί ως σύμβολο της απώλειας όσων είχε. Επίσης, το επάγγελμα του ποδοσφαιριστή είναι τρομερά προβεβλημένο από τα ΜΜΕ αλλά σχεδόν ποτέ δεν υπάρχει στις ταινίες. Εμένα με βοηθούσε και λόγω των χρημάτων και της δόξας που θα του είχαν αποφέρει στο παρελθόν. Σε αντίθεση

με την αντίληψη του περισσότερου κόσμου για τους ποδοσφαιριστές, ότι είναι απλοϊκοί άνθρωποι που απλώς θέτουν στόχους και τους κατακτούν, ήθελα να παρουσιάσω το δικό μου ποδοσφαιριστή ως κάποιον που τα χάνει όλα και θέτει στον εαυτό του ερωτήματα. Πολύ σημαντικό ήταν και το ποδοσφαιρικό ταλέντο του πρωταγωνιστή μου, που συνέβαλε στην αληθοφάνεια των σκηνών.

Πώς δουλέψατε με τη φωτογραφία της ταινίας;

Αυτή είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα ερώτηση, διότι ήμουν εξαρχής αποφασισμένος να δουλέψω στα 35mm κι όχι σε ψηφιακή μορφή. Κι όταν έχεις λίγα λεφτά, σκέφτεσαι περισσότερο τι δε θα βάλεις στην εικόνα σου, κι όχι τι θα βάλεις. Γι' αυτό καθετί στην εικόνα είναι επιλεγμένο στις αποχρώσεις του μπλε, του γκριζού ή του καφέ: τα ρούχα του ήρωα, το αυτοκίνητό του και πάει λέγοντας. Μόνο ο «κακός» ήρωας φοράει ένα πράσινο μπουφάν, κι αυτό βοηθάει στην αποκόλλησή του από το υπόλοιπο σύνολο.

NOEL MITRANI

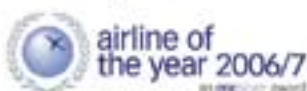
15

Πετάνε σε 25 προορισμούς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Η Aegean επεκτείνει συνεχώς το δίκτυό της και σας ταξιδεύει, με συνέπεια και ποιότητα, σε ακόμα περισσότερες πόλεις! Με πτήσεις που καλύπτουν το 97% των δυνατικών αναγκών του επιβατικού κοινού στο εσωτερικό και με νέους προορισμούς στο εξωτερικό, η Aegean γίνεται η πρώτη σας επιλογή κάθε φορά που θέλετε να απογειωθείτε. Και επειδή τα ταξίδια δεν έχουν όρια, εκμεταλλευτείτε τη συνεργασία μας με τη Lufthansa, πετώντας σε 187 προορισμούς σε ολόκληρο τον κόσμο και προσθέτοντας μίλια στην MILES&BONUS κάρτα σας. Αντίστοιχα τα μέλη του MILES&MORE μπορούν να συγκεντρώνουν και να εξαργυρώνουν μίλια όταν πραγματοποιούν πτήσεις με την Aegean Airlines.

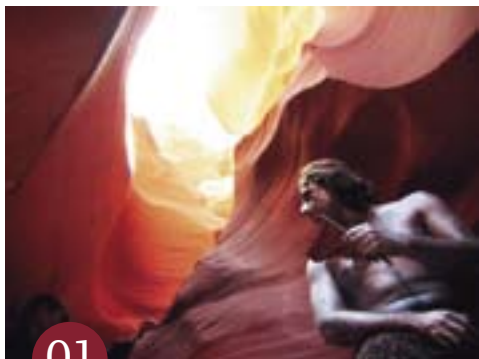
801 11 20000, 210 62 61 000 ή στα ταξιδιωτικά γραφεία
www.aegeanair.com

DIGITALWAVE

ΕΝΑΣ ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΕΙ ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΦΟΡΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΙΣ ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ. ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥ DIGITALWAVE ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΑΝΗΣΥΧΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, ΠΑΡΑ ΤΟ ΧΑΜΗΛΟ ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, ΦΑΝΕΡΩΝΟΥΝ ΤΟΛΜΗ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΣΤΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥΣ ΓΡΑΦΗ, ΒΑΣΙΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΞΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.

01

Οι ταινίες που συμμετέχουν στο DigitalWave είναι όλες μεγάλου μήκους, είτε καθαρά μυθοπλασίας, είτε πιο πειραματικές, όχι όμως ταινίες ντοκιμαντέρ. Στο φεστιβάλ πραγματοποιούν την πρώτη τους δημόσια προβολή και είναι γραμμένες σε ψηφιακά format (από κινητό τηλέφωνο έως High definition), ενώ καμιά από τις ταινίες δεν έχει ολοκληρώσει το transfer. Αντίθετα απ' ό τι συνηθίζεται να πιστεύεται πάντως, οι ταινίες αυτές είναι γυρισμένες σε ψηφιακή μορφή κυρίως επειδή το θέμα και η αισθητική τους το επιβάλλει και όχι γιατί είναι οικονομικότερο.

02

Το DigitalWave ξεκινάει με την προβολή δύο από τις πρώτες ταινίες μυθοπλασίας που γυρίστηκαν στη χώρα μας, σε αποκατεστημένες κόπιες από την Ελληνική Ταινιοθήκη: τα φιλμ *Οι περιπέτειες του Βιλλάρ* (1924) του Ζόσεφ Χεπ και *Ο μάγος της Αθήνας* (1931) του Αχιλλέα Μαδρά, τα οποία θα παιχτούν με τη συνοδεία ζωντανής ηλεκτρονικής μουσικής από το συνθέτη και παραγωγό Peekay Taylor, ενώνοντας σε μια κινηματογραφική γιορτή το παρόν και το μέλλον του ελληνικού σινεμά. Η αυλαία θα πέσει με την προβολή της νέας ταινίας του πρωτοπόρου και αειθαλούς Κώστα Σφήκα, *Μεταμόρφωση*.

03

- 01. LAND OF NOD
- 02. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ
- 03. ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΑ

Τα πρόσωπα του DigitalWave

Στη φετινή πρώτη διοργάνωση του Digital Wave διαγωνίζονται 11 ταινίες, γυρισμένες από νέους ως επί το πλείστον δημιουργούς - χωρίς ωστόσο να λείπουν και υπογραφές από καταξιωμένους Έλληνες σκηνοθέτες.

- Ο Ευάγγελος Γιοβάννης, ο οποίος από τα έξι του ζει στην Αμερική, είναι αυτοδίδακτος σκηνοθέτης, γυρίζει ανεξάρτητες ταινίες και παρουσιάζει στο φεστιβάλ το *Land of Nod*. Γυρισμένη στην Αριζόνα των Η.Π.Α., η ταινία αφηγείται τη ζωή του Abel, για τον οποίο φαίνεται να μη νοιάζεται κανείς και ανίκανος να απογοητεύσει οποιονδήποτε εκτός από τον εαυτό του, εκούσια κατακυλά από πιστός φίλος σε πιστό θύμα.
- Ο Γιώργος Μπακόλας ασχολείται με τη συγγραφή σεναρίων και θεατρικών έργων καθώς και με τη σκηνοθεσία. Το «Τ»: *Φαντάσου τον κόσμο χωρίς την εικόνα του* είναι μια δοκιμαϊκή ταινία, η οποία ερευνά τα αίτια του υποσυνείδητου, δημιουργώντας θεωρίες που τοποθετούν τη σχέση ανθρώπου και εικόνας στο υψηλότερο βάθρο της ύπαρξης.
- Ο Νίκος Αλευράς, ένας από τους παλαιμάχους αυτού του τμήματος, μια και σκηνοθετεί από το 1974, στο *Έρημος και μόνος για να μου φύγει ο πόνος* παρουσιάζει μια σουρεαλιστική ταινία για την αληθινή ιστορία ενός διεθνούς μουσικού πράκτορα.
- Ο Αλέξανδρος Σεφεριάδης και ο Shane Bunnap συνυπογράφουν το *Όλα για τίποτα*, μια ταινία που, διαδραματιζόμενη στην Αθήνα του καλοκαιριού των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, μιλά για την ιστορία του Νίκου που ζει διπλή ζωή, δουλεύοντας παράλληλα ως χαφιάς, και κάποια στιγμή αρχίζει να κάνει τον έλεγχο.
- Ο Γιώργος Ακσεκερλίδης μας μεταφέρει στον τόπο του, τις Σέρρες, για να διηγηθεί την ιστορία δυο φίλων, στην ήσυχη ζωή των οποίων θα συμβεί η ανατροπή στο *Όνειρα θερινής επαρχίας*.
- Ο Βαγγέλης Ρικκούδης, ηθοποιός που κάνει το σκηνοθετικό του ντεμπούτο στο *Επόμενη στάση Γκόα*, διηγείται την ιστορία ενός μικροεπιχειρηματία ο οποίος κάνει ένα ταξίδι στην Ινδία και προσπαθεί να βρει τρόπο να παραμείνει εκεί, προκειμένου να αποφύγει την καθημερινότητα που τον έχει κουράσει.
- Ο Άγγελος Σπάρταλης που ασχολείται με τη ζωγραφική αλλά και με τη σκηνοθεσία, με πολλά project στο ενεργητικό του, παρουσιάζει την *Αρπαγή της Ευρώπης*, παραλληλίζοντας την ιστορία μιας μάνας που παρακαλεί να επιστρέψουν το πτώμα του γιου της, με τη μεταφορά ενός γλυπτού από την Κρήτη στη Γαλλία.
- Στο *Κάτω από το σεντόνι* η Μελίνα Τσαμπάνη και ο Πέτρος Καλκόβαλης, που ζουν και δουλεύουν στη Θεσσαλονίκη, φτιάχνουν μια ταινία αγωνίας για μια νύχτα διασκέδασης δυο φίλων που θα καταλήξει σε εφιάλτη.
- *Μια ροζ παραμύνα* λέγεται η ταινία του Νίκου Πομώνη, φοιτητή της Σχολής Καλών Τεχνών του τμήματος Εικαστικών του Α.Π.Θ., και μιλά για τρία νέα παιδιά που ψάχνουν να ανακαλύψουν τη θέση τους στον κόσμο.
- Η πάντα ανήσυχη Λουκία Ρικάκη σκηνοθετεί μια δοκιμαϊκή ταινία πάνω στις σκέψεις και τους προβληματισμούς μιας ομάδας συγγραφέων ποιητών από όλο τον κόσμο, που βρέθηκαν στην Πάρο, για να αναβιώσουν το συμπόσιο του Πλάτωνα με τίτλο: *Τα κοινά: Τι κοινό έχουμε*.
- Ο Γιώργος Λουκάκος και η Μαντλέν Ακτύπη σκηνοθετούν την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία τους με τίτλο *α* και πειραματίζονται, αναιρώντας με την εικόνα τους τα δεδομένα όρια μεταξύ του πλασμένου από τη φαντασία και του πραγματικού σύμφωνα με τη γεωγραφία.

DIGITAL WAVE

ΟΝΕΙΡΑ ΘΕΡΙΝΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΚΣΕΧΕΡΛΙΔΗΣ

τα όποια ερεθίσματα αποτυπώνονται στο πανί, με συν-δημιουργό την πόλη αυτή, μπορούν να αγκαλιάσουν κάθε κάτοικο οποιασδήποτε επαρχιακής πόλης του κόσμου...

Αν υπήρχε χρηματική άνεση, θα προτιμούσατε να γυρίζατε την ταινία σε φιλμ, σε μια μεγαλύτερη παραγωγή;

Ας πούμε, για αρχή, πως το κόστος της ταινίας μου δεν ξεπέρασε τα 3.000 ευρώ κι είναι όλα από χαρτιζιλίκια της γιαγιάς μου... Δε θα προτιμούσα μεγαλύτερη παραγωγή, καθώς νομίζω πως η μαγεία του κινηματογράφου ξαναζυπνά μέσα από μια παρέα πισσικαδών, που καταφέραμε χωρίς λεφτά αλλά με μεγάλο μεράκι και δαγκωμένα χείλη να κάνουμε πραγματικότητα αυτό που ακόμα πιο μικροί ονειρευόμασταν... Εξάλλου, η ζωή ξέρει... κι εγώ την εμπιστεύομαι.

Η ταινία σας διαδραματίζεται στις Σέρρες, την πόλη που μεγαλώσατε. Ήταν αυτή που σας έδωσε το ερέθισμα για την ταινία, ή η ιστορία που είχατε στο μυαλό σας έτυχε να διαδραματίζεται εκεί;

Η ταινία βασίζεται σε γεγονότα της φαντασίας μου, όπως και της εφηβικής μου πραγματικότητας. Μεγάλωσα στις ανάποδες Σέρρες και

Στην πρώτη του ταινία ο Γιώργος Ακσεχερλίδης, που εκτός των άλλων υπήρξε ηθοποιός, μουσικός παραγωγός και ντράμερ σε συγκρότημα, μας μεταφέρει στη γενέτειρά του, τις Σέρρες, για να διηγηθεί την ιστορία δυο φίλων και του περιγυρού τους, ένα καλοκαίρι σε μια επαρχιακή πόλη...

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΝΤΟΝΙ

ΜΕΛΙΝΑ ΤΣΑΜΠΑΝΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΛΚΟΒΑΛΗΣ

Ποια ήταν η εμπειρία σας από την περσινή προβολή της ταινίας στο Φεστιβάλ;

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης από την περσινή χρονιά έκανε ένα άνοιγμα στις ανεξάρτητες παραγωγές και σε ταινίες χαμηλού κόστους, γεγονός απαραίτητο για την ανάπτυξη του Ελληνικού Κινηματογράφου και τη στήριξη των νέων δημιουργών. Το ότι μας δόθηκε η ευκαιρία να προβάλουμε το έργο μας σε μια γεμάτη αίθουσα, αποτελεί μια ξεχωριστή εμπειρία για μας και για τους συντελεστές της ταινίας. Προβλήματα και παραλείψεις υπήρχαν, αλλά διακρίναμε μια ειλικρινή διάθεση για τη στήριξη και τη δημιουργία ενός νέου τμήματος που θα αφορά κυρίως τους νέους κινηματογραφιστές, γεγονός που αποδεικνύεται από τη θέσπιση του Digital Wave.

Πόσο εύκολη είναι η παραγωγή μιας ταινίας εκτός Αθηνών;

Τόσο εύκολη που την συνιστούμε ανεπιφύλακτα. Η ουσία είναι να υπάρχει διάθεση για δημιουργία και έκφραση. Όλα τα υπόλοιπα βρίσκονται.

Σε τι βοηθάει το ψηφιακό μέσο;

Υπάρχει μία παγίδα στο ψηφιακό format. Αν το δεις καθαρά οικονομικά, υπάρχει ο κίνδυνος να «ρίξεις» το σενάριο και, τελικά, την ίδια την ταινία. Θέλω να πω ότι μπορεί το σενάριό σου να μην είναι για βίντεο αλλά εσύ να το χρησιμοποιήσεις επειδή δεν έχεις τα χρήματα για το φιλμ, ή γιατί η χρηματοδότηση θα σου φάει τέσσερα χρόνια.

Οι σκηνοθέτες-σεναριογράφοι Μελίνα Τσαμπάνη και Πέτρος Καλκόβαλης, με σπουδές κινηματογράφου στην Αγγλία, παρουσιάζουν ένα αγωνιώδες ψυχολογικό θρίλερ για ένα ατύχημα που οδηγεί στο θάνατο ενός call-girl μετά από μια νύχτα διασκέδασης, κάτι που θα αλλάξει τις ζωές τριών ανθρώπων.

ΜΟΓΚΕΝΣ ΡΟΥΚΟΒ

«ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΜΗΝ ΕΙΣΤΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ!»

Δεν ήταν και πολλοί – γύρω στα 70 άτομα – όσοι παρακολούθησαν το masterclass του Δανού σεναριογράφου Μόγκενς Ρουκόβ στην αίθουσα Τζων Κασσαβέτης το πρωί της Κυριακής. Όσοι παρευρέθησαν, θα σας πουν το ίδιο: οι απόντες έχασαν. Διότι η διάλεξη του ήταν ένα απολαυστικό event.

Ο εξηνταετής Ρουκόβ, από τους σπουδαιότερους ευρωπαίους σεναριογράφους και βασικός συνεργάτης σκηνοθετών όπως ο Λαρς Φον Τρίερ και ο Τόμας Βίντερμπεργκ, που συνέβαλε καθοριστικά στη διαμόρφωση του πολυσυζητημένου «Δόγματος», μίλησε σαν χείμαρρος για δύο ώρες. Το masterclass αφορούσε τους κομβικούς άξονες πάνω στους οποίους αναπτύσσεται ως σενάριο μια ιστορία.

«Καλές ταινίες» είπε, «είναι αποκλειστικά εκείνες που βασίζονται σε χαρακτήρες». Ο Ρουκόβ ανέπτυξε τους, κατά τη γνώμη του, βασικούς τρόπους δόμησης ενός χαρακτήρα, τονίζοντας συνεχώς δύο σημεία: την απλότητα και την ανάγκη στενού συσχετισμού μεταξύ αληθινής ζωής και κινηματογράφου. «Η πραγματικότητα μας» κατέληξε, «είναι η μπαναλιτέ. Γι' αυτό και πρέπει, γράφοντας, ν' αποφεύγετε την πρωτοτυπία».

Όπως σωστά τόνισε παρακείμενος φίλος, επί σκηνής ο Ρουκόβ ήταν η επιτομή αυτού που ο αμερικανός κωμικός Ντένις Λίρι αποκάλεσε «whiskey face»: ριγμένος στην καρέκλα του, σαν να του έλειπε η σπονδυλική στήλη, μονίμως καπνίζοντας, με το στόμα μισοσπασμένο από την ειρωνεία και συνεχείς σκατολογικές αναφορές κι αυτοσαρκαστικά αστεία, έκανε την αίθουσα να μοιάζει πιο πολύ με μπαρ παρά με χώρο διάλεξης. Εξ' ου και οι αλλεπάλληλες παραινέσεις του να διδαχθούμε σεναριακά από τον αμερικάνικο κινηματογράφο: «Όλοι ενοχλούνται με την Αμερική και τον Μπους, όμως δεν αναγνωρίζουν ότι οι Αμερικάνοι έχουν μια καλή αίσθηση των ανθρώπων. Εμείς οι Ευρω-

παίοι νομίζουμε ότι οι άνθρωποι είναι ζώα ή ότι το να είσαι άνθρωπος είναι απλώς μια δουλειά σαν όλες τις άλλες».

Ο Ρουκόβ επέμεινε ιδιαίτερα στο θέμα των κανόνων. «Οι σεναριακοί κανόνες δεν μας περιορίζουν» είπε «αντίθετα, μας ελευθερώνουν: αποτελούν ένα σταθερό σημείο αναφοράς και μας δίνουν έμπνευση. Κι επιπλέον, όταν η ζητούμενη έκπληξη έρχεται μετά από την κανονικότητα, ο αντίκτυπός της είναι μεγαλύτερος».

Κάπου προς το τέλος, μετά το διάλειμμα κι έχοντας καπνίσει περίπου μισό πακέτο, ο Ρουκόβ αφηγήθηκε ξεκαρδιστικά προσωπικά του βιώματα, τα οποία χρησιμοποίησε ως επιχειρήματα για να τεκμηριώσει τις απόψεις του επί του σεναρίου. Η ικανότητά του να στήνει αναλογίες ανάμεσα στη σεναριακή θεωρία και την καθημερινότητα ήταν πράγματι εντυπωσιακή.

Φεύγοντας, στις σκάλες, έβλεπε ανθρώπους με χαμόγελο.

Το Ραδιόφωνο της Διεθνούς Εκθεσης Θεσσαλονίκης

ΔΕΘείτε με τις επιτυχίες

ακούστε μας ζωντανά μέσω internet

ΕΓΝΑΤΙΑ 154 ☎ 46 34 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΤΗΛ: 2310 285105, 2310 291105 • FAX: 2310 283300
web site: www.tif.gr • e-mail: radio105@tif.gr

"ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ"

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΓΛΑΪΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Παρουσιάστηκε χθες στην αίθουσα Παύλος Ζάννας το βιβλίο της Αγγλαίας Μητροπούλου «Ελληνικός Κινηματογράφος». Για το βιβλίο και το έργο της μίλησαν οι σκηνοθέτες Νίκος Κούνδουρος και Νίκος Παναγιωτόπουλος, η Μαρία Κομνηνού, κόρη της συγγραφέα και Γενική Γραμματέας της Ταινιοθήκης της Ελλάδας, καθώς και ο κ. Mark Paul Meyer, Διευθυντής Κινηματογραφικού Αρχείου του Μουσείου του Άμστερνταμ.

Ο Νίκος Κούνδουρος χαρακτήρισε την εκδήλωση «ως ιερό σκοπό και όχι μνημόσυνο, όπως θα έλεγαν κάποιοι», για να τονίσει ότι «το συγκεκριμένο βιβλίο αποτελεί θησαυρό που δεν μπορεί να εκτεθεί σε δημοπρασία». Τονίζοντας την προσωπικότητα και το έργο της Αγγλαίας Μητροπούλου, είπε ότι «υπήρξε ένας μύθος για τους σκηνοθέτες,

ένας θρύλος σε επίπεδο ευρωπαϊκό, που έκανε τον ελληνικό κινηματογράφο να φαίνεται λιγότερο εξωτικός στα μάτια των ξένων». Επίσης, αναφερόμενος στο πάθος της για την προώθηση του Ελληνικού κινηματογράφου, ανέφερε ότι «ήταν από τους λίγους ανθρώπους στην Ελλάδα που πίστεψαν ότι ο κινηματογράφος είναι μια μοναδική καταγραφή της ιστορικής μνήμης, κάτι που το γνωρίζουν πολύ καλά στην Ευρώπη». Τέλος, ανακοίνωσε την ίδρυση της νέας Ταινιοθήκης στην Ελλάδα, κατά τα πρότυπα των ευρωπαϊκών.

Παίρνοντας το λόγο ο κ. Παναγιωτόπουλος ξεκίνησε λέγοντας: «Η ιδέα να γίνω σκηνοθέτης άρχισε να μπαίνει 'υπόγεια' στο μυαλό μου χάρη σε δύο υπόγεια, αυτό του Θεάτρου Τέχνης του Κάρολου Κουν και αυτό του Άστν, στο οποίο τα πρωινά της Κυριακής λειτουργούσε η κινηματογραφική λέσχη της κ. Μητροπούλου. Εκεί πρωτογνώρισα και γοητεύτηκα από την προσωπικότητα και τις γνώσεις της, για να φτάσουμε στο σημείο να γίνουμε φίλοι, να με υποστηρίξει στο έργο μου και να γράψει κάποια από τα καλύτερα κείμενα που γράφτηκαν ποτέ για τις ταινίες μου, τα οποία συμπεριλαμβάνονται και στο βιβλίο της. Ίσως το υπόγειο του Άστν

να ήταν το πρώτο κομμάτι Ελληνικής γης που μπήκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση», είπε χαρακτηριστικά, προκειμένου να αναδείξει την αξία και την επιρροή του έργου της.

Η κόρη της κ. Μητροπούλου, Μαρία Κομνηνού, η οποία δούλεψε για την έκδοση του βιβλίου, συνεχίζει το έργο της μητέρας της. Στην ομιλία της αναφέρθηκε στην προσπάθεια της Αγγλαίας

Μητροπούλου, λέγοντας ότι «είναι ακόμα πιο επίκαιρη σήμερα, που έχουν ξεπεραστεί οι κόντρες και οι αναχρονιστικές αναλύσεις για τον παλιό και νέο Ελληνικό Κινηματογράφο».

CITY BECOMES CLASSICAL

Το έργο της "City Hotels" του Ν. Παυλίδη είναι το πρώτο βιβλίο της "Classical Hotels". Το βιβλίο είναι η ελληνική παραδοσιακή φιλοξενία, στα μεγαλύτερα αστικά κέντρα της Ελλάδας και της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

CLASSICAL HOTELS

King George Palace (Αθήνα) / N.J.V. Athens Plaza (Αθήνα) / Athens Imperial (Αθήνα)
 Baby Grand (Αθήνα) / Grand O' Hotel (Αθήνα) / Acropolis (Αθήνα) / Vouliagmeni Suites (Αθήνα)
 Makedonia Palace (Παλαιόφραγκο) / Plaza Spa Suites (Ρεθύμνο) / Leoniki Residence (Ρεθύμνο)
 Larissa Imperial (Λάρισα) / Filoxenia (Κολοκύθες) / Egeada Grand Hotel (Αλεξανδρούπολη)
 Aster Hotel (Αλεξανδρούπολη) / Sofia Sheraton Balkan Hotel & Casino (Σόφια, Βουλγαρία)
 Metropol (Βελιγράδι, Σερβία)

www.classicalhotels.com | Κεντρικός Κινητήρας: 801 901030

Ζώγια

βιβλίο, σέλι & συμπόσια

Ζωντανή Μουσική
κάθε

Δευτέρα Jazz Night	Τετάρτη Flamenco με τους Vuelta Gitana	Παρασκευή Τραγουδίσματα με άλλες Ελληνικές Μουσικές	Σάββατο Τριπλό Κλικ με Έντεχνη Λαϊκή Μουσική
------------------------------	--	---	--

Κομνηνών 18
(1ος όροφος)
τηλ. 2310270190

10 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΒΙΜ

20

WIM WENDERS

The period he lived in Paris coincided with the first phase of a devastating new wave in cinema. "I owe the fact that I direct to rock 'n' roll. Without the influence of the groups of that era I think that I would have never dared to become a director and I would probably end up being a dentist or a lawyer". He had a low-budget viewpoint in his first films, "Die Angst des Tormanns beim Elfmeter" (The Goalkeeper's Fear of the Penalty Kick, 1972), "Alice in den Staedten" (Alice in the Cities, 1974) half of which was filmed in the land he had been dreaming since he was a child, the wild America, and "Falsche Bewegung" (The Wrong Move, 1975). His American period follows and in 1985 he proclaims it over. During the 90s he is more productive than ever.

1 Η ληξιαρχική πράξη γεννήσεως αναγράφει: Ernst Wilhelm Wenders, 13 Αυγούστου 1945, Ντίσελντορφ. Γεννιέται στη ζώνη της Βρετανικής Κατοχής και μεγαλώνει στη Ζώνη της Αμερικάνικης Κατοχής, σε αυτή την αλλοπρόσαλλη τοπογραφία που όρισε ο Β' Παγκόσμιος. Στα ερτζιανά ακούγεται μόνο αμερικάνικη ποπ και ροκ, στις τηλεοράσεις παρελαύνουν pin - up φιγούρες και αμερικανοί πολιτικοί. Κάπως έτσι, ο μικρός Βιμ γαλουχείται σιγά σιγά με τα νάματα της αισθητικής της Americana, παρά τη σκληρή καθολική ανατροφή που του παρέχουν οι γονείς του.

2 Το 1963 ξεκινά τις σπουδές του στην Ιατρική στο Μόναχο. Δυο χρόνια αργότερα θα μεταπηδήσει στη Φιλοσοφία και θα μετακομίσει στο Φράμπουργκ. Σύντομα, αλλάζοντας προσανατολισμό, οδηγείται στο Ντίσελντορφ για σπουδές κοινωνιολογίας. Εκεί θα γνωρίσει τον Αυστριακό συγγραφέα και κατοπινό φίλο και συνεργάτη του, Πίτερ Χάντικε. Ωστόσο, σύντομα θα αποφασίσει να παρατήσει τον πρότερο 'έντιμο' βίο του για να γίνει ζωγράφος. Καταφθάνει στην Πόλη του Φωτός τον Οκτώβρη του 1966. Αποτυγχάνει μεν στις εισαγωγικές εξετάσεις της Ακαδημίας Τεχνών του Παρισιού, αλλά βιοπορίζεται ως χαράκτης στο ατελιέ του Αμερικανού καλλιτέχνη Τζόνι Φρίντλαντερ στο Μον Παρνές.

3 Η διαμονή του στο Παρίσι συμπίπτει με την πρώτη φάση ενός σαρωτικού νέου κύματος στην τέχνη του κινηματογράφου. Κι όμως δεν ήταν η θέρμη της Νουβέλ Βαγκ που έσπρωξε τον Βέντερς στο χώρο του σινεμά: για την ακρίβεια, ήταν μάλλον η ψύχρα του ατελιέ του ατελιέ του Φρίντλαντερ που τον ανάγκασε σε τακτικές επισκέψεις στη Cinématèque: η κινηματογραφική βιβλιοθήκη του Παρισιού, όχι μόνο είχε κεντρική θέρμανση, αλλά διοργάνωνε προβολές από τις δύο το μεσημέρι μέχρι τις δύο το βράδυ.

4 Το 1968 μπαίνει στην Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του Μονάχου, όπου και θα φοιτήσει για τρία χρόνια. Η διπλωματική του εργασία δεν ήταν μισάωρη, έγχρωμη και γυρισμένη σε φιλμ 35mm, όπως ορίζουν οι κανονισμοί και το budget που όριζε η σχολή. Με το ίδια χρήματα, το *Summer in the City* (1970) γίνεται μια ασπρόμαυρη, δίωρη παραγωγή σε 16mm. Κρατά την ίδια low budget αντίληψη και στις επόμενες ταινίες του – στο *Η αγωνία του Τερματοφύλακα τη Στιγμή του Πέναλτι* (1972), στο *Η Αθήνη στις Πόλεις* (1974) που γυρίζεται εξ ημισείας στη γη που ονειρεύεται από παιδί, την άγρια Αμερική, αλλά και στο *Λάθος Κίνηση* (1975).

5 Η υπερατλαντική περιπέτεια του Βέντερς συνεχίζεται το 1977, οπότε και ολοκληρώνει τον *Αμερικανό Φίλο*: η πρώτη του διεθνής συμπαραγωγή μαγνητίζει, μεταξύ άλλων, και την προσοχή του Φράνσις Φορντ Κόπολα, που τον καλεί να σκηνοθετήσει τη βιογραφία του συγγραφέα Ντάσιελ Χάμετ για λογαριασμό της εταιρείας Zoetrope. Την ίδια περίοδο θα βοηθήσει και το Νικόλας Ρέι, έναν από τους άτυπους μέντορές του, που πάσχει από καρκίνο, να ολοκληρώσει τη βαθιά αυτοβιογραφική τελευταία ταινία του *Lightning Over Water* (1980).

6 Το 1984 γυρίζει και πάλι στην Αμερική το αριστουργηματικό *Παρίσι Τέξας*, σε σενάριο του Σαμ Σέπαρντ και κερδίζει το Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Κανών. Το 1987 λαμβάνει τη Χρυσή Κάμερα στο Φεστιβάλ των Κανών για τα *Φτερά του Έρωτα*. Ωστόσο χαρίζει όλο το χρηματικό αντίτιμο, ύψους 5.000 δολαρίων, στον Καναδό σκηνοθέτη Ατόμ Εγκογιάν.

7 Το 1985 βιάζεται να διακηρύξει πως για τον ίδιο, η Αμερικάνικη Φάση έχει τελειώσει. Σπεύδει στη χώρα του Ανατέλλοντος Ηλίου και ψάχνει τα ίχνη της Παλιάς Ιαπωνίας για να αποτίσει φόρο τιμής στον πιο αγαπημένο του σκηνοθέτη, τον Γιασουχίρο Οζου. Κάπως έτσι γυρίζει το ανατολικότροπο *Τοκιο-Γα*.

8 Η δεκαετία του '90 τον βρίσκει πιο παραγωγικό από ποτέ: το παιδαγωγικό *Μέχρι το Τέλος του Κόσμου* (1991) εκφράζει μια νέο περίοδο πειραματισμού του με τα όρια της εικόνας. «Πάντα θεωρούσα τις εικόνες σημαντικότερες από τις ιστορίες. «Η καλύτερα, η ιστορία ήταν η πρόφαση για να βρίσκω εικόνες», δηλώνει. Το *Τόσο Μακριά, Τόσο Κοντά* (1993) ως το αφηρημένο σίκουελ του *Τα Φτερά του Έρωτα*. Εκεί όμως που είναι στο χώρο στα ντοκυμαντέρ *Lisbon Story* (1994) και *Buena Vista Social Club* (1999).

9 «Το ότι γυρίζω ταινίες το χρωστώ στο ροκ εν ρολ. Χωρίς την επηροή των συγκροτημάτων της εποχής δεν νομίζω να είχα τολμήσει να γίνω κινηματογραφιστής, αλλά μάλλον θα κατέληγα οδοντίατρος ή δικηγόρος». Η μουσική αποτελεί την ασίγητη πηγή έμπνευσης του – κάτι που στις ταινίες του δε φαίνεται απλώς στο soundtrack, τη θεματολογία ή και τους τίτλους τους, αλλά ακόμα και στην επιλογή των σεναρίων – το *Million Dollar Hotel* (2000) βασίζεται στο σενάριο του Βονο των U2.

10 Μόλις ολοκλήρωσε τη μικρού μήκους *SIDA*, τμήμα της σπονδυλωτής ταινίας 8 που απαρτίζεται από οκτώ ταινίες ισάριθμων μεγάλων σκηνοθετών που διαπραγματεύονται την έννοια της 'έξελξης' και της 'προόδου' στο σύγχρονο κόσμο. Αν μη τι άλλο, και ο ίδιος ο Βιμ Βέντερς, συνεχίζει να εξελίσσεται κινηματογραφικά.

ΚΙΝΕΖΟΙ ΘΕΑΤΕΣ

ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥΣ

ΟΠΟΙΟΣ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΝΕ ΒΑΚΟΥΡΑ, ΘΑ ΞΑΦΝΙΑΣΤΕΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΙΝΕΦΙΛ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΡΙΝΗ ΚΙΝΑ. ΔΙΟΛΟΥ ΠΑΡΑΞΕΝΟ, ΑΦΟΥ Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΡΙΘΜΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΑΠΟ 5.000 ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 47ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΟ ΝΕΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΠΕΝΤΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΜΙΛΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ.

[01] Danielle Ruan, 37 χρόνων, Ιδιωτική υπάλληλος.

«Όσο ήμουν στην Κίνα πήγαινα πολύ στο σινεμά, ήταν άλλωστε το μόνο μέρος όπου μπορούσες να διασκεδάσεις πραγματικά και με πολύ φτηνό εισιτήριο. Στην αρχή βέβαια, όπως σε όλα τα πράγματα στην Κίνα, έτσι και στο σινεμά κυριαρχούσε η κομμουνιστική ιδεολογία. Δεν πάνε πολλά χρόνια που ο κινεζικός κινηματογράφος άνοιξε τις πύλες του στο δυτικό κόσμο. Οι μόνες ταινίες που προβάλλονταν παλιότερα ήταν κομμουνιστικές και είχαν πολύ περιορισμένη θεματολογία. Το σεξ και το γυμνό απαγορεύονταν αυστηρά. Ακόμη και σήμερα όμως, το κράτος απαγορεύει την προβολή ορισμένων ταινιών. Στις μέρες μας, τα πράγματα σε σχέση με τον κινηματογράφο είναι διαφορετικά. Οι νέοι καταλαβαίνουν περισσότερο. Οι άνθρωποι της τέχνης βρίσκουν μέσα από τις ταινίες τον καλύτερο τρόπο για να εκφράσουν τις απόψεις τους, τις ιδέες τους, τα συναισθήματά τους. Και η κυβέρνηση όμως προσπαθεί να μας πείσει ότι είναι πιο δημοκρατική. Ο αγαπημένος μου σκηνοθέτης είναι ο Zhang Yimou, που κέρδισε και διεθνή βραβεία για τις ταινίες του. Για μένα το σινεμά είναι μια μηχανή παραγωγής χρήματος για τους επιχειρηματίες που επενδύουν σ' αυτό, αλλά πιστεύω ότι έχει και μια τεράστια δύναμη στο να κινητοποιεί τους ανθρώπους.»

[02] Hang Cui, 30 χρόνων, Ιδιοκτήτης καταστήματος.

«Πιστεύω ότι οι κινέζικες ταινίες απεικονίζουν πραγματικά τη φιλοσοφία μας ως λαό. Προσωπικά, θεωρώ ότι αντικατοπτρίζουν τον τρόπο που σκέφτομαι, είναι σαν να μπαίνουν μες το μυαλό μου. Βέβαια όσο ήμουν στην Κίνα δεν πήγαινα στο σινεμά ιδιαίτερα συχνά, αν και το εισιτήριο ήταν αρκετά φτηνό. Για παράδειγμα στα παλιά σινεμά κόστιζε περίπου 0,50€, ενώ τώρα στα καινούργια, που βρίσκονται συνήθως μέσα σε μεγάλα εμπορικά κέντρα είναι γύρω στα 4€. Η Κίνα είναι μια τεράστια χώρα και οι συνήθειες των ανθρώπων διαμορφώνονται ανάλογα με το πού ζουν. Κατά τη γνώμη μου, στις μικρότερες επαρχιακές πόλεις το σινεμά το προτιμούν περισσότερο οι γυναίκες. Εγώ για παράδειγμα δεν θα πήγαινα ποτέ με έναν φίλο μου για να

διασκεδάσω έτσι. Όταν έβλεπα μια ταινία στον κινηματογράφο, συνήθως θα συνόδευα κάποια γυναίκα, π.χ. τη μητέρα μου ή μια φίλη. Θεωρώ ότι ο κινέζικος κινηματογράφος είναι πλέον μια τέχνη που δεν επηρεάζεται από το κράτος. Αγαπημένοι μου σκηνοθέτες είναι ο Dao Ming Chen και ο Hong Chen. Για μένα το σινεμά είναι ένας χώρος όπου χαλαρώνουμε και παρακολουθούμε ιστορίες για τη ζωή, τις οποίες συνήθως δεν θα ζήσουμε εμείς στην πραγματικότητα.»

[03] Yanan Sun, 24 χρόνων, Φοιτήτρια Πληροφορικής στο ΑΠΘ.

«Στην Κίνα θυμάμαι ότι μας πήγαιναν αρκετά συχνά στο σινεμά με το σχολείο και μας έδειχναν διάφορες ιστορικές ταινίες για τη χώρα μας ή για τον Μάο, οι οποίες είναι αλήθεια ότι δεν μας ενδιέφεραν πολύ. Όταν μεγάλωσα συνειδητοποίησα τα πολιτικά μηνύματα που είχαν οι ταινίες αυτές, την προπαγάνδα που περνούσαν για τον κομμουνισμό, για το πόσο πρέπει να αγαπάμε τη χώρα μας. Σήμερα η κουλτούρα μας έχει αλλάξει. Να φανταστείτε, οι χολιγουντιανές ταινίες έρχονται πολύ πιο γρήγορα στην Κίνα απ' ό,τι στην Ελλάδα. Στην Κίνα οι κινηματογραφικές αίθουσες είναι συνήθως τεράστιες, υπάρχει αρκετή φασαρία. Από αυτή την άποψη προτιμώ τα σινεμά

της Θεσσαλονίκης. Προσωπικά μ' αρέσουν οι ταινίες με ιστορικά θέματα, που δείχνουν την Κίνα 2.000 χρόνια πριν. Μ' αρέσει αυτό το κλίμα, όπως και οι τουαλέτες που φορούσαν οι γυναίκες! Τα είχαμε ξεχάσει αυτά επί Μάο, όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε την παράδοσή μας γιατί από αυτήν μαθαίνουμε πολλά. Κατά τη γνώμη μου σήμερα στην Κίνα πηγαίνουν σινεμά κυρίως όσοι είναι 18-30 χρονών. Οι υπόλοιποι δεν έχουν χρόνο, δουλεύουν.»

[04] Frank Wang Jinyu, 28 χρόνων, μεταπτυχιακός φοιτητής Marketing στο City College.

«Το σινεμά στην Κίνα ήταν το χόμπι μου! Πήγαινα ακόμα και μόνος μου αν δεν έβρισκα παρέα αλλά ήθελα να δω την ταινία. Δυστυχώς εδώ δεν έχω καθόλου χρόνο επειδή σπουδάζω και δουλεύω παράλληλα. Πιστεύω ότι ο κινεζικός κινηματογράφος βασίζεται σήμερα σε μια τεχνολογία υψηλής ποιότητας, ενώ παράλληλα δημιουργεί τις καλύτερες συνθήκες για να απολαύσεις την ταινία. Για μένα το σινεμά είναι απαραίτητο, δεν θα αντικατασταθεί ποτέ από τα DVD. Στις μεγάλες πόλεις της Κίνας τα περισσότερα σινεμά βρίσκονται μέσα σε εμπορικά κέντρα, οπότε ο κόσμος συνδυάζει πιο εύκολα τον κινηματογράφο με τη διασκέδασή του. Θα βγει να πει καφέ, θα πάει για ψώνια, και παράλληλα θα δει και καμιά ταινία. Βρίσκω πάντως πολύ θετικό το γεγονός ότι όλο και περισσότερες κινέζικες ταινίες

παίρνουν διανομή στο εξωτερικό. Είναι ο καλύτερος τρόπος να δείξουμε στους άλλους την κουλτούρα μας, να προβάλλουμε τη χώρα μας.»

[05] Ya Li, 26 χρόνων, Οικονομολόγος.

«Πολλές κινέζικες ταινίες όπως "Ο Ήρωας", "Τίγρης κι ο Δράκος", δεν αντιπροσωπεύουν κατά τη γνώμη μου στην ουσία την τοπική κουλτούρα της Κίνας. Είναι ταινίες που παράγονται για να ανταποκρίνονται στα διεθνή κινηματογραφικά πρότυπα. Αν δει κάποιος κινέζικες ταινίες που δεν βρίσκουν διανομή σε άλλες χώρες, θα καταλάβει αμέσως τη διαφορά τους από οποιαδήποτε ξένη. Ο κινηματογράφος της χώρας μου περιέχει πολλά στοιχεία για τον πολιτισμό μας, τα οποία είναι δύσκολο να τα κατανοήσουν θεατές από άλλες χώρες. Θεωρώ ότι το σινεμά στην Κίνα αποτελούσε τον καλύτερο και ίσως το μοναδικό τρόπο διασκέδασης για ανθρώπους της γενιάς των γονιών μου. Ήταν κάτι που μπορούσαν να το υποστηρίξουν και οικονομικά, τα εισιτήρια ήταν πάμφθυνα. Πιστεύω ότι σήμερα οι νέοι δεν πηγαίνουν τόσο πολύ, και γιατί τα εισιτήρια έχουν ακριβύνει και γιατί μπορούν να διασκεδάσουν και αλλιώς. Αγαπημένος μου σκηνοθέτης είναι ο Feng Xiaogang, που κάνει πολύ σημαντικές ταινίες με black humor – στα πλαίσια πάντοτε της κινεζικής κουλτούρας!»

[01]

[02]

[03]

[04]

[05]

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟ

ΤΕΣΣΕΡΑ ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙΑ ΠΟΥ ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΦΕΡΕΤΕ ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΕΙΤΕ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΔΕΙΞΕΙ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΤΕ, ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΦΕΤΟΣ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ.

Η σκηνοθεσία τον κέρδισε μετά τις σπουδές του στη φιλοσοφία και την επικοινωνία. 5 μικρές ταινίες μικρού μήκους μετά, δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να βρει παραγωγούς για την πρώτη του ταινία, *Bungalow*, που μεταξύ άλλων κέρδισε και τον Αργυρό Αλέξανδρο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το 2002. Ακολουθώντας ξανά την αστική τάξη στα αδιέξοδα της καθημερινότητας και τα κενά των συναισθηματικών σχέσεων, ο Γερμανός Ούλριχ Κέλερ καταγράφει στο *Μια καινούρια ζωή* μια εβδομάδα από τη ζωή μιας οικογένειας.

01

Ο τίτλος, *Κύθηρα* αναφέρεται στον πίνακα του Αντουάν Βιτό από τον 18ο αιώνα, «Επιβίβαση για τα Κύθηρα». Με καταγωγή συγγαρέζικη και σπουδές στη Γεωργιανή Σχολή Θεάτρου και Κινηματογράφου, ο Πέτερ Μείσάρους, πιστός στο πνεύμα της συγγαρέζικης φιλομορφίας που διακρίνεται για τη βαριά ατμόσφαιρα και τις πένθιμες φόρμες, φτιάχνει τη δεύτερη του μεγάλου μήκους ταινίας, μια γκρίζα και πεσιμιστική ταινία για το τέλμα των σχέσεων, το πεπερασμένο του ερωτικού πάθους και τη μιζέρια που ακολουθεί όταν η αγάπη αναπόφευκτα φθίνει μπροστά στην υποβαθμισμένη ψυχαγωγία του τηλεοπτικού δέκτη.

Βέλγιο, Γερμανία και Ολλανδία χρηματοδοτούν το *Khadak* με γυρίσματα στις παγωμένες στέπες της σύγχρονης Μογγολίας. Ο Βέλγος ανθρωπολόγος και ντοκιμαντερίστας Πέτερ Μπόσενς, μαζί με την πρώην δημοσιογράφο Τζέσικα Γούντγουορθ, επινοούν ένα σενάριο στην πρώτη τους ταινία μυθοπλασίας σε μια χώρα άρρηκτα δεμένη με τις παραδόσεις και την περιβάλλουσα ερημική φύση, με πολιτικές αναφορές στο σοβιετικό παρελθόν της Μογγολίας και τα σύγχρονα προβλήματα που παρουσιάζονται με την προσπάθεια μεταστροφής μιας καθαρά αγροτικής οικονομίας στο βιομηχανικό καπιταλισμό.

Μπορεί να μην είναι η μοναδική ταινία που θα δείτε να καταπάνεται με το αλγερινό ζήτημα, σ' αυτό το φεστιβάλ, αλλά είναι η μόνη που διαθέτει μεγάλα ευρωπαϊκά ονόματα στα credits της. Το σενάριο του Κώστα Γαβρά και η παρουσία του Ολιβιέ Γκουρμέ στο καστ προσδίδουν ενδιαφέρον στην δεύτερη σκηνοθετική απόπειρα του Λορέν Ερμιπέ, *Mon Colonel*, που εδώ και χρόνια

01

- 01. ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΖΩΗ
- 02. ΚΥΘΗΡΑ
- 03. KHADAK
- 04. MON COLONEL

03

03

εργάζεται ως βοηθός σκηνοθέτη κοντά σε δημιουργούς όπως ο Μπλέικ Έντουαρντς, ο Τζον Μπάνταμ, ο Κλοντ Λελούς και ο Αλέν Ρενέ. Η δολοφονία ενός απόστρατου συνταγματάρχη στο Παρίσι, μια έρευνα που φτάνει ως τις σκοτεινές πτυχές του πολέμου για την ανεξαρτησία της Αλγερίας το 1956, κι ένα ημερολόγιο θα φέρουν στο φως εγκλήματα πολέμου που διαπράχθηκαν στο παρελθόν, στο όνομα ενός ακόμη βρόμικου πολέμου κατά της τρομοκρατίας.

Mercedes-Benz Financial Services, 1151, Αριστοτέλους, Αθήνα, Τηλ: 800-11-76000, www.mercedes-benz.gr

Δική σας με €333 το μήνα!

C 180 Kompressor. Ήρθε η στιγμή να την αποκτήσετε!

► Τώρα μπορείτε να αποκτήσετε εύκολα μια C 180 Kompressor με 143hp* μόνο με €333** το μήνα και δυνατότητα επιστροφής του αυτοκινήτου στο τέλος της χρηματοδοτούμενης περιόδου. Επισκεφθείτε σήμερα τον πλησιέστερο

Εξουσιοδοτημένο Διανομέα της Mercedes-Benz και κάντε το όνειρό σας πραγματικότητα. Γραμμή Εξυπηρέτησης Πελατών Mercedes-Benz Ελλάς, τηλ.: 800-11-76000, www.mercedes-benz.gr. Mercedes-Benz. Πάντα μπροστά!

Mercedes-Benz

ΚΑΛΕΙΔΟΣΚΟΠΙΟ

24

ΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ "ΠΑΙΖΕΙ" ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ; MASTERCLASSES, ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ, ΤΟ 1ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΟΥ BALKAN FUND. ΚΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ!

Τι τρέχει στο Industry Centre σήμερα;

Ενώ το Industry Centre συνεχίζει να υποδέχεται τους διεθνείς και Έλληνες δημιουργούς, οι δραστηριότητες του εξαπλώνονται και σε άλλους χώρους του Φεστιβάλ:

- Η Agora προβάλλει τα Balkan Works in Progress (Βαλκανικά έργα σε Εξέλιξη) στο Μουσείο Κινηματογράφου μεταξύ 11:00 και 12:00 σήμερα το πρωί.
- Το Balkan Fund, πριν το μεσημέρι, ολοκληρώνει την παρουσίαση των φετινών διαγωνιζόμενων ταινιών μεγάλου μήκους, ώστε να ξεκινήσει το masterclass με θέμα την ταινία *Grbavica*, η οποία βραβεύτηκε στην πρώτη διοργάνωση (2003) του Balkan Fund και επίσης τιμήθηκε με την Χρυσή Άρκτο στην φετινή Berlinale. Η ανάπτυξη του σεναρίου της ταινίας θα συζητηθεί στην αίθουσα Τζων Κασσαβέτης.
- Απόψε θα ανακοινωθούν και θα τιμηθούν οι νικητές του Balkan Fund. Είστε ευπρόσδεκτοι στο TIFF Industry Centre.

01

01

Τιμητική βραδιά

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης οργανώνει απόψε εκδήλωση προς τιμήν του τ. Υπουργού Βορείου Ελλάδος κ. Νικόλαου Μάρτη, στις 19:30, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας. Τον τ. Υπουργό θα τιμήσουν ο Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης, κ. Γιώργος Καλαντζής και η Διευθύντρια του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κ. Δέσποινα Μουζάκη, για την προσφορά του στον Ελληνικό Κινηματογράφο και στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Επί των ημερών της υπουργίας του στο υπουργείο Βιομηχανίας τέθηκαν οι βάσεις της ανάπτυξης του Ελληνικού κινηματογράφου, ενώ το ενδιαφέρον του για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου παρέμεινε αμείωτο όλα τα χρόνια που υπηρέτησε το δημόσιο βίο. Συνδιοργανωτής στην εκδήλωση, το Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης.

Το σινεμά... «στο δρόμο»

Βιμ Βέντερς και Βάλτερ Σάλες συναντιούνται αύριο το πρωί για ένα συναρπαστικό masterclass με τίτλο «On the road». Ο κορυφαίος γερμανός σκηνοθέτης και κεντρικό τιμώμενο πρόσωπο του φετινού Φεστιβάλ, θα συνομιλήσει με το βραζιλιάνο συνάδελφό του – εκ των ανανεωτών του βραζιλιάνικου κινηματογράφου – για το κινηματογραφικό είδος του «road-movie» και όχι μόνο.

Για την ιστορία, ο Βέντερς έχει τιμηθεί με το Χρυσό Φοίνικα των Κανών για το *Παρίσι, Τέξας* και με το βραβείο σκηνοθεσίας για τα *Φτερά του έρωτα*. Επίσης, πρόσφατα γνώρισε μεγάλη επιτυχία με μια σειρά μουσικών ντοκιμαντέρ (*Buena Vista Social Club, The Soul of a Man*). Ο Σάλες έχει κερδίσει επτά διεθνή βραβεία. Σκηνοθέτησε μεταξύ άλλων τα *Ημερολόγια μοτοσυκλέτας* και την αμερικάνικη μεταφορά του *Dark Water*. Ήταν επίσης ο παραγωγός των ταινιών *Cidade de Deus, Madame Sato* και *Cidade Baixa*.

Masterclass Βιμ Βέντερς – Βάλτερ Σάλες: στο δρόμο, 21/11, 11.00, Τζων Κασσαβέτης

02

02

Μέρες ευρωπαϊκού σεναρίου

Στο πλαίσιο των εργασιών του Balkan Fund εγκαινιάζεται φέτος το «The Balkan Fund Presents», μια νέα πρωτοβουλία, μέσω της οποίας, για πρώτη φορά στα ευρωπαϊκά δεδομένα, θα πραγματοποιηθεί το 1ο Συνέδριο Ευρωπαϊκού Σεναρίου.

Το Συνέδριο έχει ως στόχο να συζητηθεί η κατάσταση της ευρωπαϊκής σεναριογραφίας και η θέση των σεναριογράφων, τόσο στη δυτική όσο και στην ανατολική Ευρώπη, σε μια εποχή που τα πράγματα αλλάζουν ριζικά λόγω της παγκοσμιοποίησης και των νέων τεχνολογιών. Το πρόγραμμα θα αποτελείται από τρεις θεματικούς κύκλους:

- Πνευματικά δικαιώματα και moral rights στα ονομαζόμενα «droit d'auteur states»: θεωρία και πράξη.

- Η οικονομική πλευρά της ανάπτυξης σεναρίου: ταμεία σεναρίου σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

- Η εξέλιξη του επαγγέλματος του σεναριογράφου. Κατά πόσο θα αλλάξουν οι νέες τεχνολογίες τη σεναριογραφία;

Το Συνέδριο πραγματοποιείται σε συνεργασία με την FSE (Federation of the Screenwriters in Europe – Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Σεναριογράφων, που ενώνει 9.000 σεναριογράφους και 21 εθνικούς οργανισμούς από όλη την Ευρώπη), το Robert Bosch Stiftung, την Ευρωπαϊκή Ακαδημία Κινηματογράφου, την ΕΣΕ και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

1ο Συνέδριο Ευρωπαϊκού Σεναρίου, 21 – 22/11, Αποθήκη 8 στο Λιμάνι

Μιλώντας για το βραζιλιάνικο σινεμά

Όποιος δεν έχει παρακολουθήσει έστω και μια βραζιλιάνικη ταινία, μπορεί να μάθει τα πάντα γύρω από το σινεμά της Βραζιλίας παρακολουθώντας την ανοικτή συζήτηση, με ομιλητές τους Βάλτερ Σάλες, Ορλάντο Σένα και Κάτια Λουντ.

Η Λουντ είναι, μεταξύ άλλων, επικεφαλής της οργάνωσης «Εμείς στον Κινηματογράφο / Nos do Cinema», η οποία δίνει σε φτωχά μικρά παιδιά μαθήματα και ευκαιρίες να δουλέψουν σε ταινίες.

Η πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση θα κινηθεί γύρω από το ρόλο του κινηματογράφου στη Βραζιλία, ενός κινηματογράφου που προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει και να αφυπνίσει πολιτικά την κοινωνία.

Ανοικτή συζήτηση για τον Βραζιλιάνικο κινηματογράφο, 21/11, 13.00, Σταύρος Τορνές

Τιμώντας αυτούς που έφυγαν

Αφιέρωματα και εκδηλώσεις στη μνήμη σημαντικών ελλήνων δημιουργών διοργανώνει φέτος το ελληνικό τμήμα του Φεστιβάλ. Η αρχή γίνεται σήμερα με την προβολή της ταινίας **Τα όπλα μου ρίχνουν λουλουδία** του Γιάννη Φαφούτη (15.45, Τώνια Μαρκετάκη), ενός σκηνοθέτη που άφησε το δικό του στίγμα στον ελληνικό κινηματογράφο. Θα ακολουθήσουν, μετά από πρόταση της Ένωσης Ελλήνων Σεναριογράφων, τιμητικές εκδηλώσεις

04

σε τέσσερις σεναριογράφους που έχουν γράψει ο καθένας τη δική του ιστορία στο εθνικό μας σινεμά: το Βαγγέλη Γκούφα (**Ταξίδι**, 21/11, 17.00, Τώνια Μαρκετάκη), τον Πάνο Κοντέλλη (**Διωγμός**, 22/11, 16.45, Τώνια Μαρκετάκη), το Λάκη Μιχαηλίδη (**Η αρχόντισσα και ο αλήτης**, 23/11, 16.45, Τώνια Μαρκετάκη) και το Γιάννη Τζιώτη (**Ντάμα σπαθί**, 24/11, 16.30, Τώνια Μαρκετάκη). Οι τιμητικές εκδηλώσεις θα προηγηθούν όλων των προβολών. Επίσης, μια ξεχωριστή **Ημέρα Μνήμης** (Πέμπτη 23/11) είναι αφιερωμένη στον Αλέξη Δαμιανό, το δάσκαλο της «μυστικής νεοελληνικής γεωγραφίας» που έφυγε από τη ζωή τον περασμένο Μάιο. Θα προβληθεί η ταινία του **Μέχρι το πλοίο**, στο πλαίσιο του αφιερώματος για τη μετανάστευση στον ελληνικό κινηματογράφο. Ταυτόχρονα, στο Μουσείο Κινηματογράφου, θα προβάλλονται, στη διάρκεια της μέρας, έργα από και για τον Αλέξη Δαμιανό, ενώ θα παρουσιαστεί και το βιβλίο του Λάκη Παπαστάθη «**Όταν ο Δαμιανός γύριζε την Ευδοκία**».

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ ΓΡΑΦΕΙ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Ως Νομαρχία θεωρούμε ότι ο πολιτισμός αποτελεί έναν τομέα όπου η Θεσσαλονίκη διαθέτει κατεξοχήν συγκριτικά πλεονεκτήματα, τα οποία δεν έχει αξιοποιήσει επαρκώς μέχρι σήμερα και μπορούν να αποτελέσουν πυλώνες πολύπλευρης ανάπτυξης.

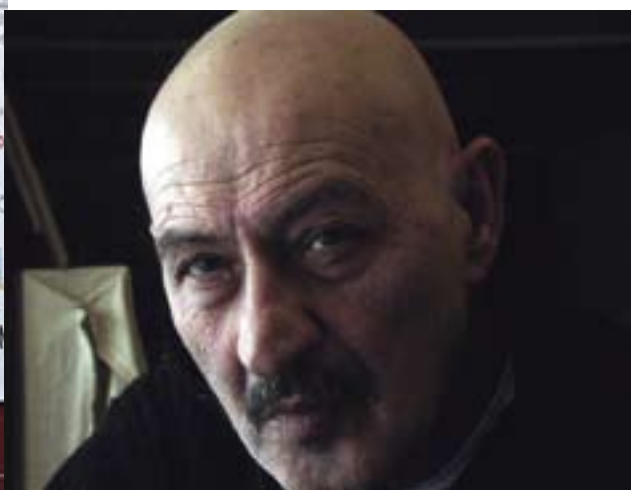
Πάγιος στόχος μας είναι η δημιουργία και υποστήριξη θεσμών, δηλαδή δράσεων ανθεκτικών στο χρόνο, σοβαρών και αξιόπιστων. Μόνο μέσω τέτοιων θεσμών μπορούμε να επιτύχουμε τα αποτελέσματα που θέλουμε. Αφενός, δηλαδή, να δώσουμε βήμα και να προβάλλουμε την καλλιτεχνική δημιουργία και αφετέρου να επιτύχουμε οικονομική (νέες θέσεις εργασίας, προσέλκυση τουρισμού) ανάπτυξη μέσω του πολιτισμού.

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κινείται ακριβώς πάνω σε αυτόν τον άξονα και η Νομαρχία δεν θα μπορούσε παρά να το στηρίζει. Είναι ένας από τους κορυφαίους πολιτιστικούς θεσμούς της χώρας, ένα πρόσωπο της Θεσσαλονίκης προς τα έξω. Είναι ένα μεγάλο γεγονός που, με τη συμμετοχή του κόσμου, γίνεται αληθινή γιορτή.

03

03

04

05

Ταξιδεύοντας με τον κινηματογράφο

Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα έκθεση με τίτλο «Η ελεγεία της περιπλάνησης» της εικαστικού Ράνιας Καπελιάρη, την οποία επιμελείται η ίδια, παρουσιάζεται αυτές τις μέρες στην Αποθήκη 8. Η καλλιτέχνηδα επεξεργάζεται το θέμα του ταξιδιού μέσα από τον κινηματογράφο με εικαστικές παρεμβάσεις, κολλάζ και ψηφιακές εικόνες κάτω από το βλέμμα κινηματογραφικών προσώπων. Τα έργα, κυρίως μεγάλης κλίμακας, θα ζωντανέψουν σκηνογραφικά τον χώρο.

Ράνια Καπελιάρη, «Η Ελεγεία της Περιπλάνησης», 17- 26/11, Αποθήκη 8 στο Λιμάνι.

Γυμνά και ασπρόμαυρα

Έκθεση φωτογραφίας του Μιχάλη Αναστασίου με τίτλο «Η εποχή του Ομιλούντος» παρουσιάζεται στη διάρκεια του Φεστιβάλ, στο πλαίσιο των παράλληλων εκδηλώσεων του. Πρόκειται για έργα σε γυμνό και ασπρόμαυρο καθώς και φωτογραφημένες συνομιλίες που έγιναν από το Νοέμβριο του 2005 μέχρι το Μάρτιο του 2006. Ο έλληνας καλλιτέχνης έχει επίσης σκηνοθετήσει τρεις ταινίες μικρού μήκους, ενώ εδώ και 15 χρόνια δουλεύει σχεδόν αποκλειστικά ως σκηνοθέτης διαφημιστικών ταινιών. Πριν από έναν χρόνο, κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΚΟΑΝ το λεύκωμά του «Οι γυναίκες του πρόχειρου λόγου». Εκεί, παρουσιάζονται εικόνες με γυμνά, ασπρόμαυρα σώματα, που γλιστρούν από το φως στη σκιά, χωρίς χώρο, χωρίς ύλη.
Μιχάλης Αναστασίου: «Η εποχή του Ομιλούντος», 17 – 26/11, Αντλιοστάσιο ΟΛΘ

Just Talking: μέρα δεύτερη

Συνεχίζονται στο Εντευκτήριο οι χαλαρές θεματικές συζητήσεις μεταξύ ελλήνων και ξένων δημιουργών. Σήμερα, η εικαστικός Ιβ Σάσμαν, ο παραγωγός Θάνος Λαμπρόπουλος, οι σκηνοθέτες Κίμων Τσακίρης και Noel Mitrani, και η ηθοποιός Diana Garcia, συζητούν για την «Δημιουργική Διαδικασία» («The Creative Process»). Στη φωτογραφία οι συμμετέχοντες στη χθεσινή συζήτηση, οι σκηνοθέτες Karim Ainouz, Νίκος Καβουκίδης, Simon Chung, η ηθοποιός Laufey Elíasdóttir και ο σεναριογράφος Jon Atli Jonasson. **Στις 16.00.**

30 χρόνια ΠΕΚΚ

Γιορτάζοντας τριάντα χρόνια γόνιμης κριτικής, τα μέλη της Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου ψήφισαν τις καλύτερες ελληνικές ταινίες όλων των εποχών. Τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας θα ανακοινωθούν στην ειδική εκδήλωση που πραγματοποιεί η Π.Ε.Κ.Κ. απόψε στις 17.00, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας.

06

05

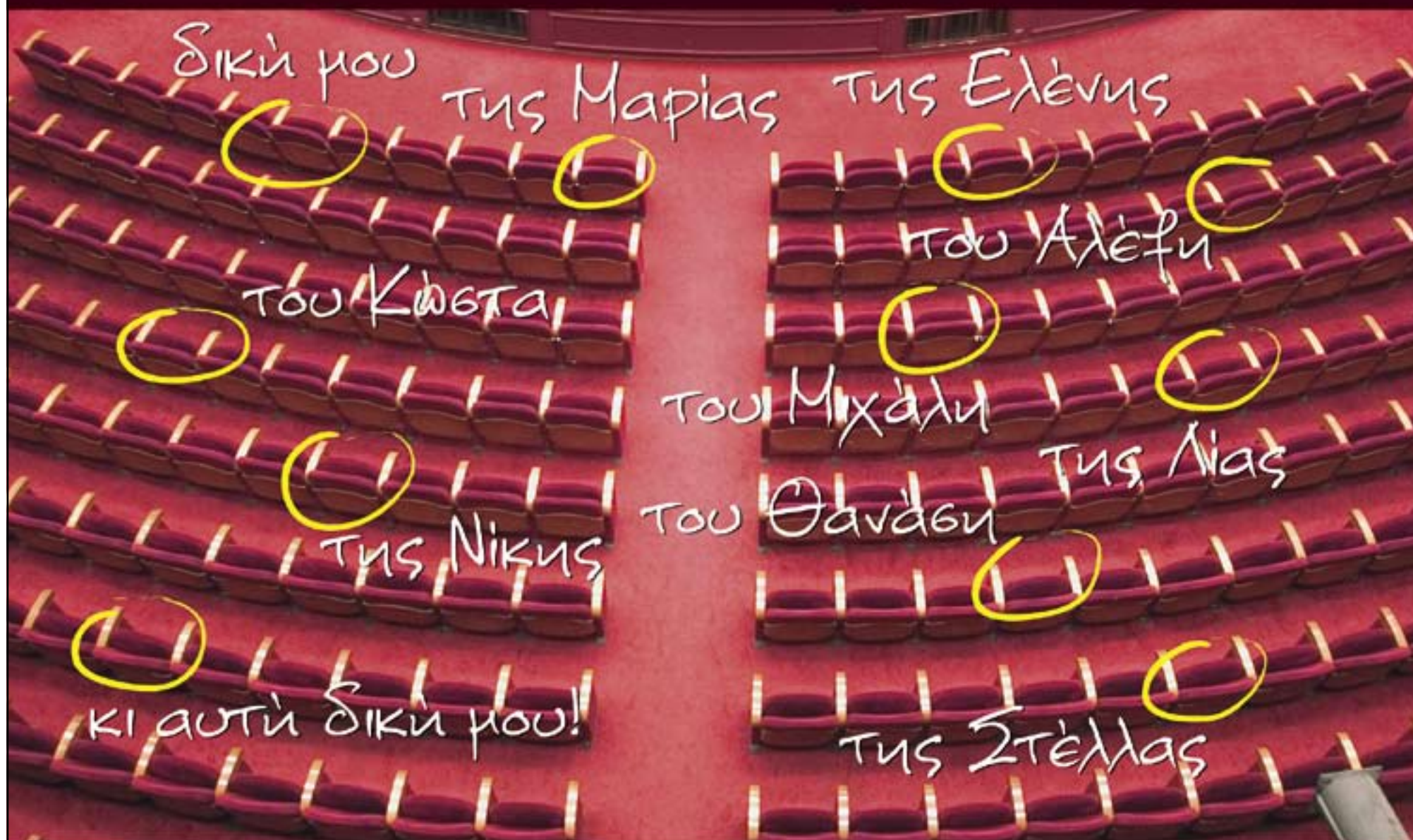
Η ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΡΑΝΙΑ ΚΑΠΕΛΙΑΡΗ ΜΙΛΑ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

Είμαι ζωγράφος, και το τελευταίο διάστημα δουλεύω κινηματογραφικά θέματα εξαιτίας της συνεργασίας μου με μια αλυσίδα πολυκινηματογράφων. Κάπως έτσι κατέληξα σε αυτή τη σειρά έργων, περίπου εξήντα εκ των οποίων φιλοξενούνται σε αυτόν τον χώρο. Ο σκοπός ήταν να αποδοθούν σε στοπ-καρέ κάποια στιγμιότυπα κινηματογραφικών ταινιών, παρουσιασμένα βέβαια με εικαστικό τρόπο. Στο φεστιβάλ βλέπει κάποιος κυρίως εικόνες που τρέχουν, οπότε ήθελα αυτή η έκθεση να λειτουργήσει αντίθετα. Ο τίτλος της έκθεσης είναι Η Ελεγεία της Περιπλάνησης, και αναφέρεται στην περιπλάνηση του ματιού μέσα από τον κινηματογραφικό φακό. Το Χόλιγουντ, οι εξωτικές ταινίες, οι υπερήρωες, τα νουάρ που μου αρέσουν πολύ, όλα αυτά δοσμένα με ένα τρόπο που ξεφεύγει από την κινηματογραφική εικόνα.

06

με την **CINEKARTAF**

όλος ο κινηματογράφος είναι για εσάς και την παρέα σας!

Με τη **CINEKARTAF** του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης:

1. Δείτε ΔΩΡΕΑΝ όλες τις ταινίες του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (17-26 Νοεμβρίου 2006) εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ.
2. Δείτε ΔΩΡΕΑΝ όλες τις ταινίες του 9ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (16-25 Μαρτίου 2007).*
3. Κερδίστε έκπτωση 25% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ GALAXIA VACATION CLUB για τις ταινίες Α' Προβολής και τα αφιερώματα.*
4. Κερδίστε έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ και 50% στον επίσημο κατάλογο ταινιών.
5. Κερδίστε έκπτωση 25% στο safe wine bar «Δωμάτιο με Θέα», εκτός των περιόδων των Φεστιβάλ.*
6. Ενημερωθείτε μέσω e-mail κάθε εβδομάδα για τα νέα του Φεστιβάλ.
7. Γίνετε ΔΩΡΕΑΝ συνδρομητής του περιοδικού του Φεστιβάλ «Πρώτο Πλάνο».*
8. Για τους εκτός Θεσσαλονίκης επισκέπτες του 47ου Φεστιβάλ, το City&Festival Guide ΔΩΡΕΑΝ!

* Οι κερδισμένοι δικαιούνται μόνο του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Για να την αποκτήσετε:

1. Ελάτε στα Γραφεία του Φεστιβάλ (Αριστοτέλους 2, Τος όροφος), καθημερινά από τις 10:30 έως τις 16:00
2. Εγγραφείτε ηλεκτρονικά στη διεύθυνση www.filmfestival.gr/cinekartaf
3. Στείλετε e-mail στη διεύθυνση cinekartaf@filmfestival.gr, με τα πλήρη στοιχεία σας.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε
με τα Γραφεία του Φεστιβάλ στο τηλέφωνο 2310 378431.

BEER FROM PILSEN TO CERVEZA TO BEER...

ON THESSALONIKI'S WATERFRONT

FROM FOG-FILLED MORNING TILL THE WINE-FUELED NIGHT, THE DAYS IN THESSALONIKI ARE FULL. THERE IS PLENTY OF EXERCISE TO BE HAD WALKING BETWEEN WAREHOUSE 8 AND C (DID ANYONE CONSIDER A BOAT?), WORLD PREMIERES, CHATS WITH DIRECTORS, MUSIC (INCLUDING THE HIGH-VOLUME FESTIVAL BAND) AND EXHIBITS THAN A CINEMA-GOER CAN HANDLE.

[01]

Mon Colonel + Costa Gavras [01]

Costa Gavras told the press yesterday that "Mon Colonel" was made in order to keep the memory of the Algerian War alive. While he doesn't make films to change the world, he makes them to "show people in certain situations." The film's director Laurent Herbiet said Francis Zamponi's book fell into his hands entirely by chance. Costa Gavras recalled how, in Toronto, the press asked them if the film was inspired by opposition to the current war in Iraq. He told them, "We have our own ghosts to chase, so we don't need to chase the ghosts of others." Last night Greece's President Karolos Papoulias was among those at the "Mon Colonel" screening. Today Costa Gavras offers a masterclass at 11am at the John Cassavetes cinema.

able Loneliness and .03 The Intervention of the Sabine Women. The first part features a man in a suit pacing through a museum. The second climaxes in a confrontation around Athens' meat market and a swimming pool party. The final segment involves a physical clash abstractly set in Athens' ancient Irodion theatre. This description is a mere starting point, as the film defies descriptions, with images bleeding and clashing into each other, stylized costuming (men in suits, women in colorful print dresses and retro styles). The sound track juxtaposes sounds with each other. There is also a blending of media styles. There's an extra screening tonight at midnight-thirty.

Sussman & Rufus Co. Spectacle [02]

The Olympion was packed yesterday for the world premiere of Eve Sussman & the Rufus Corporation's "Rape of the Sabine Women". Though the long introduction tired some spectators, the sounds and images made up for the wait. Sussman, producer Wassili Zygouris (in a smart hat), composer Jonathan Bepler and many other colleagues were there. The work consists of three mysterious parts, entitled .01 Romulus, .02 An Intoler-

Day for Night

"An evening with Jan Svankmajer" is promised for one and all by the festival program, though there will still be daylight after the screening of his Short Films at 1.15pm at the Pavlos Zannas theatre. But knowing the magic that Mr. Svankmajer's been known to perform on the screen, maybe he can indeed day into night!

Critical Acclaim

What could the 10 Best Films of Greek Cinema ever be? Come to the Pavlos Zannas at 5pm to find out. The rebellious Greek Critics' Association (PEKK), which is celebrating 30 years of praising and trashing the labor's of this nation's tormented filmmakers is going to unveil a list of its Top Ten. Brace thyselfes.

Learning by Talking

Did you know that Iceland's "Oscars" were last night? That one Brazilian film last year sold a whopping 5 million tickets domestically? This is just the kind of stuff you can learn by attending the festival's new Just Talking daily 4pm chat at the Endefktirion (across from Warehouse C). Yesterday panelist director Karim Ainouz ("Suely in the Sky") offered his filmmaking strategy: bring all your actors and crew to a remote town so they won't leave. The film's almost documentary-like texture required the cast be immersed in an environment like the one Ainouz grew up in (his town being a few kilometers away). "Innocent" director Simon Chung revealed of

[03]

his film's 17-year-old hero, "He's not so innocent. He knows [sexually] what he wants and gets it." It's emotional growth the teen needed. "Thicker Than Water", which was up last night for five "Oscars", was represented by screenwriter Jon Atli Jonasson and actress Laufey Eliasdottir. Jonasson shared wisdom like: "People make films because they have certain questions." The theme of his film, he said, was maybe not so much solitude (the topic of the panel) but "questioning the truth between two people." Actress Eliasdottir, who plays "the other woman" in the film, says her job is never to judge her character, but rather to empathize. Greece's Nikos Kavoukides explained that television and film are not so far apart when there is experience and/or art behind the lens. "The Lonely Postman" involved a 7 month shoot in a small town.

Danish Master [03]

Yesterday, jury member and screenwriter Mogens Rukov gave a masterclass, in which he noted: "Rules don't limit us, they set us free." He advised new screenwriters to keep it simple, something that European directors often find harder to do than their Hollywood counterparts.

Men of the Hour

There is an honorary ceremony at 3.45 today for activist/director Giannis Fafoutis, who passed away in July, as well as a screening of his "Robber with Flowers". Stavros Tsiolis holds a press conference at 1pm.

[02]

ΔΟΛ

Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη

δύναμη
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

- ΤΟ ΒΗΜΑ
- ΤΟ ΒΗΜΑ
- ΤΑ ΝΕΑ
- ΤΑ ΝΕΑ
- ΒΗΜΑgazino
- Κινηδρομος
- ΒΗΜΑDONNA
- ΒΗΜΑgourmet
- OK VITE
- tvguide
- ntv
- ATHENS NEWS
- NATIONAL GEOGRAPHIC
- ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
- in.gr
- ΓΑΜΟΣ
- το παιδί μου
- Vita
- bodymind
- marie claire
- COSMOPOLITAN
- COSMOPOLITAN
- R&M
- ram&id
- HITECH
- DISCOVERY
- FHM
- FREE men
- ΔΙΑΚΟΠΕΣ
- Νέες αγγελίες

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Ο ουρανός της Σουελί	3.864	3.680	3.772
Δεσμοί αγάπης	3.944	4.138	4.041
Η ψυχή στο στόμα	2.948	4.271	3.610
Μεξικάνικο δράμα	3.662		
Μέρα-νύχτα			
Προτιμώ τη Ρώμη από σένα			
The Point			
Ανάκτηση			
Ροζ			
Ταραχοποιοί			
Καλύτερη ζωή			
Οικογενειακοί δεσμοί			
Μια Παρασκευή απόγευμα			
Πίσω στην πατρίδα			

ΤΙΤΛΟΣ	ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Αύριο το πρωί	3.890	3.890
Το πέρασμα του χρόνου	3.932	3.932
Το χαρτί θα είναι μπλε	3.678	3.678
Κόρη του πολέμου		
Ήταν ή δεν ήταν:		
Κλίματα αγάπης		
Η εξέγερση του Λ.		
Μαγικό μάτι		
Συνοριακό φυλάκιο		
Τρανσυλβανία		
Σεράγεβο, σ' αγαπώ		

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μία ελληνική ταινία που συμμετέχει στο 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και σε μία ξένη ή ελληνική ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού Προγράμματος. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μία ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του προγράμματος «Ματιές στα Βαλκάνια», όπως επίσης και σε μία ταινία του προγράμματος «Digital Wave». Οι συμμετοχές των ταινιών είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

ΔΕΥΤΕΡΑ / MONDAY 20.11.2006

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	TONIA MARKETAKI	FRIDA LIAPPA	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	YAKOURA 1	YAKOURA 2	ARCHAEOLOGICAL MUSEUM
11:00 Πανικός / Panikos Stavros Tsoliis • Greece 1969 O.V. Greek/English sub.	11:00 Μαύρη τρύπα / Jing gai'er Chen Daming • China 2003 O.V. Mandarin/English sub.	11:00 Το κατώ / Το κατώ 14' Gr 2002 B. Alimani Μιρουπάφου / Mirupafshim 125' Y. Korras, Chr. Vourouras Gr 1997 O.V. Albanian, Greek/English sub.	11:00 Τόσο μακριά, τόσο κοντά In Weiter Ferne, So Nah! Wim Wenders • Germany - Portugal 1993 O.V. German/English sub.	11:00 MASTERCLASS Κώστας Γαβράς / Costa-Gavras	11:00 Κουκούλι / Koza Turkey 1995 no dialogue	12:00 Ο άσπαστος υιός / Lavoura Arcaica Luiz Fernando Carvalho • Brazil 2001 O.V. Portuguese/English sub.	13:00 Μέχρι το πλοίο / Mehri to ploio Alexis Damianos • Greece 1966 O.V. Greek/English sub.	
13:00 Ελληνισμός και Δύση, Greece Hellenism and the West 2 half-hour TV episodes Dimos Theos O.V. Greek/English sub.	13:15 Jan Svankmajer Μικρού μήκους / Short Films Συνολική διάρκεια/Total run. time: 99' O.V. Czech/English sub. & no dialogue	14:00 Μια τόσο μακρινή απουσία Μια τόσο μακρινή απουσία Stavros Tsoliis • Greece 1985 O.V. Greek/English sub.	14:00 Διαμονισμένη πέτρα Fengkuang de shitou Ning Hao • China 2006 O.V. Mandarin/English sub.	13:00 MASTERCLASS Jasmila Zbanic Case study: Grbavica	15:00 Τίνα το σστέρι μου / Mein Stern Valeska Grisebach • Austria - Germany 2001 O.V. German/English sub.	15:30 Εκστό... / 100 ge... Teng Huatao • China 2001 O.V. Mandarin/English sub.	15:00 Τα φτερά του έρωτα Der Himmel über Berlin Wim Wenders • W. Germany - France 1987 O.V. German/English sub.	
15:00 Μέρα-Νύχτα / Day Night Day Night Julia Loktev • USA - Germany - France 2006 O.V. English	17:00 ΕΚΔΗΛΩΣΗ Π.Ε.Κ.Κ. Greek Critics' Association EVENT Οι 10 καλύτερες ταινίες του Ελληνικού Κινηματογράφου The 10 Best Films of Greek Cinema	15:45 Τιμητική Εκδήλωση Γιάννης Φαφούτης Honourary Ceremony Yannis Fafoutis Τα όπλα μου ρίχνουν λουλούδια Ta opia pou rihnon louloudia Greece 1981 O.V. Greek/French sub.	16:15 Λάθος κίνηση / Falsche Bewegung Wim Wenders • W. Germany 1975 O.V. German/English sub.	15:00 H ζωή πάνω στη γη / La vie sur terre Abderrahmane Sissako Mauritania-France-Mali, 1999 O.V. Bambara, French/English sub.	17:30 Μαζί στο βόδι / Twelve and Holding Michael Cuesta • USA 2005 O.V. English	17:30 Δύο γιοι του Φρανσίσκο Dois Filhos de Francisco 120' Breno Silveira • Brazil 2005 O.V. Portuguese/English sub.	18:00 Τα σαλγκάρια της Λουλούς Ta salngaria tis Loulous P. Fafoutis, Gr. 2005 O.V. Greek/English sub.	
17:30 Πουστρασιόν / Illustration Dionysis Haritopoulos • Greece 2006 O.V. Greek/English sub.	20:30 Θεός θέλωντας / Om Gud vill Amir Chamdin • Sweden 2006 O.V. Swedish/English sub.	18:30 Το πέρασμα / Το πέρασμα Dimitris Stavrakas • Greece 2006 O.V. Greek, Bengali/English sub.	18:15 Ονειρα θα έρθουν 105' Meng xiang zhao jin xian shi Xu Jinglei • China 2006 O.V. Mandarin/English sub.	20:30 Πυροτεχνήματα την Πρωτοκρονιά Chahar shanbeh souri Asghar Farhadi • Iran 2006 O.V. Farsi/English sub.	18:00 Κίτρινο μάνγκο / Amarelo Manga 100' Claudio Assis • Brazil 2002 O.V. Portuguese/English sub.	20:00 Κλειστό δρόμο / Klisti dromi Gr. 2000 • St. Ioannou O.V. Greek, Kurdish, English/English sub.	23:00 Η αγωνία του τερματοφύλακα πριν από το πέναλτι Die Angst des Tormanns beim Elfmeter Wim Wenders • W. Germany 1971 O.V. German/English sub.	
20:00 Προτιμώ τη Ρώμη από σένα Roma wa la n'touma Tariq Tegui • Algeria - France - Germany 2006 O.V. Arabic/English sub.	22:15 Ξανά θέλω να κοιμηθώ μόνος / Hei yan quan Tsai Ming-liang • Taiwan - France - Austria 2006 O.V. Taiwanese, Malay, Mandarin, Bengali/English sub.	21:00 Ονειρα θερινής επαρχίας Onira therinis eparchias Yorgos Akseherlidis • Greece 2006 O.V. Greek/English sub.	20:45 Μεξικάνικο δράμα / Drama/Mex Gerardo Naranjo • Mexico 2006 O.V. Spanish/English sub.	23:00 Φρούλαιν / Das Fräulein Andrea Staka • Switzerland - Germany 2006 O.V. German, Serbo-Croatian/English sub.	22:30 Κίτρινο μάνγκο / Amarelo Manga 100' Claudio Assis • Brazil 2002 O.V. Portuguese/English sub.	23:00 Η αγωνία του τερματοφύλακα πριν από το πέναλτι Die Angst des Tormanns beim Elfmeter Wim Wenders • W. Germany 1971 O.V. German/English sub.		
22:30 Κράτισε με / Kratisse me Lucia Rikaki • Greece 2006 O.V. Greek/English sub.	00:30 Αβίδα / Avida Benoit Delépine, Gustave Kervern • France 2006 O.V. French, English, Spanish/English sub.	22:30 Πεθαίνοντας στην Αθήνα Pethenondas stin Athina Nikos Panayotopoulos • Ελλάδα 2006 O.V. Greek/English sub.	23:00 Κάτω απ' το σεντόνι / Kato ap' to sentoni 90' Petros Kalkovalis, Melina Tsambani • Greece 2006 O.V. Greek/English sub.	23:00 Οφθαλμοί / Die Fräulein Andrea Staka • Switzerland - Germany 2006 O.V. German, Serbo-Croatian/English sub.	22:30 Κόρη του πολέμου / Warchild 103' Christian Wagner • Germany - Slovenia 2006 O.V. German, Serbo-Croatian/English sub.			

Official International Programme	Greek Films 2006	DigitalWave	Independence Days	Balkan Survey	Focus	Greek Tributes
International Competition IC	Feature Films FF	DigitalWave DW	ID-06 ID	Main Selection Bal	Teenage lust/Teenage angst Foc	Stavros Tsoliis Tsoi
Special Screenings SpSc	Documentaries Doc	National Cinemas	Young Americans YAm	Special Screenings BkSs	Tributes	Dimos Theos Theo
Out of Competition OC	Award-winning Short Films Sho	Brazilian Cinema Bra	Someone to Watch StW	Nuri Bilge Ceylan Cey	Wim Wenders WW	Immigration in Greek Cinema Imm
		Chinese Cinema Chi				Spotlights Spo

ΤΙΤΛΟΣ	Α' ΠΡΟΒΟΛΗ	Β' ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Λούφα και Παραλλαγή: Σειρήνες στο Αιγαίο	3.335		
Κέετες	3.501		
Αποστολος και μόνος	3.992		
Η ψυχή στο στόμα	2.948	4.271	3.610
Πέντε λεπτά ακόμα	4.298		
SugarTown: Οι γαμπροί	4.275		
Το πέρασμα			
Κράτισέ με			
Πεθαίνοντας στην Αθήνα			
Μέλι και κρασί			
Ιλουστρασιόν			
Πέρα από τη λίμνη			
Ζωντανό στο Κύπταρο - σκηνές ροκ			
Ο γιος του φύλακα			
Ροζ			
Ι. Μόραλης			
Ακάμας			
Πανδώρα			
Στα όρια			
Ώρες κοινής ψυχίας			
Ένας ήρωας... στη Ρώμη			
Eduart			

ΤΙΤΛΟΣ	ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ	ΤΕΛΙΚΗ
Όνειρα θερινής επαρχίας		
Κάτω απ' το σεντόνι		
Τα κοινά: τι κοινό έχουμε		
Η αρπαγή της Ευρώπης		
Όλα για τίποτα		
Land of Nod		
Μια ροζ παραμύνα		
α		
Τ: Φαντάσου τον κόσμο χωρίς την εικόνα του		
Έρμος και μόνος για να μου φύγει ο πόνος		
Επόμενη στάση Γκόα		

DIGITAL WAVE

NOKIA N93

Capture, edit and share.

- Εγγραφή βίντεο ποιότητας DVD με έως 30 fps
- Οπτικό ζουμ 3x με σταθεροποίηση εικόνας
- Ψηφιακή φωτογραφική μηχανή 3,2 megapixel, με οπτικούς φακούς Carl Zeiss
- Υψηλής ανάλυσης οθόνη 2.4"
- Έξοδος TV out για άμεση σύνδεση με τηλεόραση

Nokia Nseries
Δες τι Ακούω... Άκου τι Νιώθω... Νιώσε τι Σκέφτομαι...

Adobe Premiere Elements 2.0

Xpress Print Transfer Station

NOKIA
Connecting People

Copyright © 2006 Nokia. Όλα τα δικαιώματα είναι διατηρημένα. Τα Nokia και Nokia Connecting People είναι σήματα κατατεθέντα της Nokia Corporation.

ALPHA COPY

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
Φραγκούδη 5
174 71 Κολομβία
Αθήνα
Τηλ. 210 920 3700
Fax 210 620 3799

NCS ΑΘΗΝΑΣ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 187
& Αρσης
166 74 Γλυφάδα, Αθήνα
Τηλ. 210 891 8700
Fax 210 891 8799

NCS ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
Λεωφ. Γεωργικής
Στρατής 54
570 01 Παύσα, Θεσ/Νικη
Τηλ. 2310 486 198/192
Fax 2310 486 199

NCS ΠΑΤΡΑΣ
Αγ. Ανδρέα 122
262 21
Πάτρα
Τηλ. 2610 222 415
Fax 2610 242 740

NCS ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Εθνική
Αντιστάσεως 125
713 05 Ηράκλειο, Κρήτη
Τηλ. 2810 344 298
Fax 2610 346 195

NCS ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Μισογά Καροσά 5
13 11 Λευκωσία
Τ. Ο. 257 01 Κύπρος
Τηλ. +357 2267 1213
Fax +357 2267 1435

NCS ΣΚΟΠΙΩΝ
60, Ivo Ribar Lela Str.
1000 Skopje
F.Y.R.O.Macedonia
Tel. +389 23 298 877-8
Fax +389 23 298 879

NCS ΣΟΦΙΑΣ
4, Biko Str.
1000 Sofia
Bulgaria
Tel. +359 2 9808 994
Fax +359 2 9804 112

NCS ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ
18, Rajkova Str.
11000 Belgrade, Serbia & Montenegro
Tel. +381 11 3035 777
Fax +381 11 3036 050
Careline +381 11 035 333

AC/N TIRANË
Europe Trade Center
Bulevardi Bajram Curri
Tirana, Albania
Tel. (+355) 427 2 575
Fax (+355) 427 2 576

www.alpha-copy.gr

www.nokia.gr

e-mail: nokia-info@alpha-copy.gr

Nokia Careline: 801 11 66542

www.ert.gr

470 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2006

“ΓΥΡΙΖΟΥΜΕ” ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ!

Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

